

Europos Sąjungos oficialusis leidinys

C 264 E

48 tomas

Leidimas
lietuvių kalba

Informacija ir pranešimai

2005 m. spalio 25 d.

Pranešimo Nr.

Turinys

Puslapis

I Informacija

Taryba

2005/C 264 E/01	2005 m. liepos 18 d. Tarybos priimta bendroji pozicija (EB) Nr. 30/2005, laikantis EB steigimo sutarties 251 straipsnyje nustatytos tvarkos ir siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą dėl baterijų ir akumuliatorių bei baterijų ir akumuliatorių atliekų ir Direktyvos 91/157/EEB panaikinimo	1
2005/C 264 E/02	2005 m. liepos 18 d. Tarybos priimta bendroji pozicija Nr. 31/2005, laikantis EB steigimo sutarties 251 straipsnyje nustatytos tvarkos ir siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą dėl Orhuso konvencijos dėl teisės gauti informaciją, visuomenės dalyvavimo priimanč sprendimus ir teisės kreiptis į teismus aplinkosaugos klausimais nuostatų taikymo Bendrijos institucijoms ir organams	18
2005/C 264 E/03	2005 m. liepos 18 d. Tarybos priimta bendroji pozicija (EB) Nr. 32/2005, laikantis EB steigimo sutarties 251 straipsnyje nustatytos tvarkos ir siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą dėl Tarptautinio saugos valdymo kodekso įgyvendinimo Bendrijoje ir panaikinantį Tarybos reglamentą (EB) Nr. 3051/95	28

I

(Informacija)

TARYBA

TARYBOS PRIIMTA BENDROJI POZICIJA (EB) Nr. 30/2005

2005 m. liepos 18 d.

siekiant priimti ... Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2005/.../EB dėl baterijų ir akumuliatorių bei baterijų ir akumuliatorių atliekų ir Direktyvos 91/157/EEB panaikinimo

(2005/C 264 E/01)

(tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 175 straipsnio 1 dalį ir 95 straipsnio 1 dalį, susijusią su šios direktyvos 4, 5 ir 18 straipsniais,

atsižvelgdami į Komisijos pasiūlymą ⁽¹⁾,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽²⁾,

atsižvelgdami į Regionų komiteto nuomonę ⁽³⁾,

laikydami Sutarties 251 straipsnyje nustatytos tvarkos ⁽⁴⁾,

kadangi:

(1) Pageidautina suderinti nacionalines priemones dėl baterijų ir akumuliatorių bei baterijų ir akumuliatorių atliekų. Šios direktyvos pagrindinis tikslas yra sumažinti iki minimumo baterijų ir akumuliatorių bei baterijų ir akumuliatorių atliekų neigiamą poveikį aplinkai, šitaip prisidedant prie aplinkos apsaugos, išsaugojimo ir kokybės pagerinimo. Pasiūlymas remiasi Sutarties 175 straipsnio 1 dalimi. Tačiau taip pat tikslinga 95 straipsnio 1 dalies pagrindu imtis priemonių Bendrijos lygiu suderinti reikalavimus dėl baterijų ir akumuliatorių sudėtyje esančių sunkiųjų metalų ir baterijų bei akumuliatorių ženkli-

nimo, šitaip užtikrinant sklandų vidaus rinkos funkcionavimą ir išvengiant konkurencijos iškraipymo Bendrijoje.

(2) 1996 m. liepos 30 d. Komisijos komunikate dėl Bendrijos atliekų tvarkymo strategijos peržiūros nubrėžtos Bendrijos būsimos atliekų politikos gairės. Komunikate pabrėžiamas poreikis sumažinti pavojingų medžiagų kiekį atliekose ir nurodomi visos Bendrijos taisyklių, ribojančių tokių medžiagų kiekį gaminiuose ir gamybos procesuose, potencialūs privalumai. Be to, jame pabrėžiama, kad tada, kai atliekų susidarymo negalima išvengti, jos turėtų būti pakartotinai naudojamos arba naudojamos dėl jų medžiagos arba energijos.

(3) 1991 m. kovo 18 d. Tarybos direktyva 91/157/EEB dėl baterijų ir akumuliatorių, turinčių tam tikrų pavojingų medžiagų ⁽⁵⁾, sudarė sąlygas valstybių narių įstatymų derinimui šioje srityje. Tačiau tos direktyvos tikslai nebuvo įgyvendinti iki galo. 2002 m. liepos 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendime Nr. 1600/2002/EB, nustatančiame šeštąją Bendrijos aplinkosaugos veiksmų programą ⁽⁶⁾ ir 2003 m. sausio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje

⁽¹⁾ OL C 96, 2004 4 21, p. 5.

⁽²⁾ OL C 117, 2004 4 30, p. 5.

⁽³⁾ OL C 121, 2004 4 30, p. 35.

⁽⁴⁾ 2004 m. balandžio 20 d. Europos Parlamento nuomonė (OL C 104E, 2004 4 30, p. 354)), ... m. ... d. Tarybos bendroji pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir ... m. ... d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje).

⁽⁵⁾ OL L 78, 1991 3 26, p. 38. Direktyva su pakeitimais, padarytais Komisijos direktyva 98/101/EB (OL L 1, 1999 1 5, p. 1).

⁽⁶⁾ OL L 242, 2002 9 10, p. 1.

2002/96/EB dėl elektros ir elektroninės įrangos atliekų ⁽¹⁾ taip pat pabrėžiamas poreikis persvarstyti Direktyvą 91/157/EEB. Siekiant aiškumo Direktyva 91/157/EEB turėtų būti peržiūřeta ir pakeista.

- (4) Kad būtų įgyvendinti šios direktyvos siekiai, joje draudžiama pateikti į rinką kai kurias baterijas ir akumuliatorius, kurių sudėtyje esama gyvsidabrio ar kadmio. Ja taip pat raginama pasiekti aukštą baterijų ir akumuliatorių surinkimo bei perdirbimo lygį ir gerinti visų ūkio subjektų, dalyvaujančių baterijų ir akumuliatorių gyvavimo cikle, pvz., gamintojų, platintojų ir galutinių vartotojų, ypač tų ūkio subjektų, kurie tiesiogiai susiję su baterijų ir akumuliatorių atliekų apdorojimu ir perdirbimu, aplinkosaugos veiklą. Tam reikalingos specialios taisyklės papildo esamus Bendrijos teisės aktus, reglamentuojančius atliekas, ypač 1975 m. liepos 15 d. Tarybos direktyvą 75/442/EEB dėl atliekų ⁽²⁾, Tarybos direktyvą 1999/31/EB dėl atliekų sąvartynų ⁽³⁾ ir 2000 m. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2000/76/EB dėl atliekų deginimo ⁽⁴⁾.
- (5) Siekiant užkirsti kelią baterijų ir akumuliatorių atliekų išmetimui į aplinką jų užteršiant ir nesupainioti galutinių vartotojų skirtingais atliekų tvarkymo reikalavimais, taikomais skirtingoms baterijoms ir akumuliatoriams, ši direktyva turėtų būti taikoma visoms Bendrijoje į rinką pateikiamoms baterijoms ir akumuliatoriams. Taip išplėtus taikymo sritį būtų pat užtikrinta, kad bus daug ekonomiškiau surenkama ir perdirbama bei kiek įmanoma taupomi ištekliai.
- (6) Baterijų ir akumuliatorių, kurie yra labai svarbus energijos šaltinis mūsų visuomenėje, patikimumas yra pagrindinė daugelio gaminių, prietaisų ir paslaugų saugumo sąlyga.
- (7) Tikslinga nešiojamas baterijas bei akumuliatorius skirti nuo pramoninių bei automobiliams skirtų baterijų ir akumuliatorių. Pramoninių ir automobiliams skirtų baterijų bei akumuliatorių šalinimas išmetant į sąvartynus arba juos deginant turėtų būti uždraustas.
- (8) Prie pramoninių baterijų ir akumuliatorių priskiriamos, pavyzdžiui, baterijos ir akumuliatoriai, naudojami kaip avarinio ar pagalbinio elektros energijos tiekimo šaltiniai ligoninėse, oro uostuose ar biuruose, baterijos ir akumuliatoriai, naudojami traukiniuose ar lėktuvuose ir baterijos bei akumuliatoriai, naudojami atviroje jūroje esančiose naftos gavybos platformose ar švyturiuose. Pavyzdžiai taip pat gali būti baterijos ir akumuliatoriai, sukurti išimtinai parduotuvėse ir restoranuose naudojamiems nešiojamiems mokėjimo terminalams, parduotuvėse naudojamiems brūkšninio kodo skaitytuvams, televizijose ir profesionaliose studijose naudojami profesiona-

liai vaizdo aparatai, prie kalnakasių ir profesionalių nardytojų šalmų pritvirtinamoms kalnakasių ir nardymo lempoms, pagalbinės baterijos ir akumuliatoriai, neleidžiantys, kad elektra valdomos durys būtų blokuojamos ar suspaustų žmones, baterijos ir akumuliatoriai, naudojami valdymui ar įvairių rūšių matavimo ir valdymo įrangoje, bei baterijos ir akumuliatoriai, naudojami saulės pultuose, foto įtampą ir kitus atnaujinamos energijos šaltinius naudojančiuose įrengimuose. Prie pramoninių baterijų ir akumuliatorių taip pat priskiriamos baterijos ir akumuliatoriai, naudojami elektra varomose transporto priemonėse, pavyzdžiui, elektromobiliuose, invalidų vežimėliuose, dviračiuose, oro uostuose naudojamose transporto priemonėse ir automatinėse transporto priemonėse. Čia išvardyti ne visi pavyzdžiai, todėl bet kuri baterija ar akumuliatorius, kurie nėra sandarūs ir nėra skirti automobiliams, turėtų būti laikomi pramoniniais.

- (9) Prie nešiojamų baterijų ir akumuliatorių pavyzdžių, tai yra visų sandarių baterijų ir akumuliatorių, kuriuos vidutinis vartotojas galėtų nesunkiai nešti rankose ir kurie nėra nei automobiliams skirtos baterijos ar akumuliatoriai, nei pramoninės baterijos ar akumuliatoriai, priskiriamos vieno elemento baterijos (pavyzdžiui, AA ir AAA tipo baterijos) ir baterijos bei akumuliatoriai, kurias vartotojai ar specialistai naudoja mobiliuosiuose telefonuose, nešiojamuosiuose kompiuteriuose, bevieliuose elektros įrankiuose, žaisluose ir buitiniuose prietaisuose, pavyzdžiui, elektriniuose dantų šepetėliuose, skustuvuose ir rankiniuose dulkių siurbliuose (įskaitant panašią įrangą, naudojamą mokyklose, parduotuvėse, restoranuose, oro uostuose, biuruose ar ligoninėse), bei bet kuri baterija ar akumuliatorius, kurį vartotojai paprastai gali naudoti buityje.
- (10) Komisija turėtų įvertinti poreikį adaptuoti šią direktyvą atsižvelgdama į turimą techninę bei mokslinę informaciją. Ypač Komisija turėtų peržiūrėti išimtį dėl kadmio draudimo netaikymo nešiojamose baterijose ir akumuliatoriuose, skirtuose naudoti bevieliuose elektros įrankiuose. Bevielių elektros įrankių pavyzdžiai yra įrankiai, kuriais vartotojai ir specialistai tekina, frezuoja, šlifuoja, galanda, pjauna, ražo, karmo, gręžia, daro skyles, štampuoja, kala, kniedija, sriegia, poliruoja ar panašiai apdoroja medį, metalą ar kitą medžiagą, taip pat pjauna žolę, pjausto šakas ir daro kitus sodo darbus.
- (11) Komisija taip pat turėtų stebėti, o valstybės narės skatinti — be kita ko, skatindamos dalyvauti Bendrijos aplinkosaugos vadybos ir audito sistemoje (EMAS) — technologijų pažangą, dėl kurios gerėja baterijų ir akumuliatorių aplinkosaugos veiksmingumas visuose jų gyvavimo etapuose.

⁽¹⁾ OL L 37, 2003 2 13, p. 24. Direktyva su pakeitimais, padarytais Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/108/EB (OL L 345, 2003 12 31, p.106).

⁽²⁾ OL L 194, 1975 7 25, p. 39. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Europos Parlamento ir Tarybos Reglamentu (EB) Nr. 1882/2003.(OL L 284, 2003 10 31, p. 1).

⁽³⁾ OL L 182, 1999 7 16, p. 1. Direktyva su pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1882/2003.

⁽⁴⁾ OL L 332, 2000 12 28, p. 91.

- (12) Tam, kad būtų apsaugota aplinka, baterijų ir akumuliatorių atliekos turėtų būti surenkamos. Turėtų būti įdiegtos nešiojamų baterijų ir akumuliatorių surinkimo sistemos, garantuojančios didelį surinkimo procentą. Tai reiškia, kad turi būti diegiamos tokios surinkimo sistemos, kad galutiniai vartotojai galėtų patogiai ir nemokamai išmesti nešiojamų baterijų ir akumuliatorių atliekas. Skirtingo tipo baterijoms ir akumuliatoriams taikytinos skirtingos surinkimo sistemos bei finansavimo sąlygos.
- (13) Pageidautina, kad valstybės narės garantuotų didelį baterijų ir akumuliatorių atliekų surinkimo ir perdirbimo procentą ir taip pasiektų aukštą aplinkos apsaugos ir medžiagų naudojimo Bendrijoje lygį. Todėl šia direktyva turėtų būti valstybėms narėms nustatytos minimalios surinkimo ir perdirbimo užduotys. Surinkimo procentą reikėtų apskaičiuoti remiantis vidutiniais metiniais anksčiau metų pardavimais, tam kad valstybėms narėms būtų nustatytos užduotys, kurias galima palyginti ir kurios būtų proporcingos baterijų vartojimo lygiui atitinkamoje valstybėje.
- (14) Tam, kad būtų pasiektas aukštas medžiagų naudojimo lygis Bendrijoje ir būtų užkirstas kelias skirtumams tarp valstybių narių atsirasti, turėtų būti nustatyti specialūs kadmio ir švino baterijų ir akumuliatorių perdirbimo reikalavimai.
- (15) Visos suinteresuotos šalys turėtų turėti galimybę dalyvauti surinkimo, apdorojimo ir perdirbimo sistemose. Tos sistemos turėtų vengti importuotų gaminių diskriminacijos, prekybos barjerų ar konkurencijos iškraipymų.
- (16) Surinkimo ir perdirbimo sistemos turėtų būti kuo tinkamiausiai panaudojamos, ypač siekiant sumažinti iki minimumo išlaidas ir neigiamą transporto poveikį aplinkai. Apdorojimo ir perdirbimo sistemose turėtų būti naudojami geriausi prieinami gamybos būdai, kaip apibrėžta 1996 m. rugsėjo 24 d. Tarybos direktyvos 96/61/EB dėl taršos integruotos prevencijos ir kontrolės 2 straipsnio 11 dalyje ⁽¹⁾.
- (17) Pagrindiniai baterijų ir akumuliatorių atliekų tvarkymo finansavimo principai turėtų būti nustatyti Bendrijos lygiu. Finansavimo sistemos turėtų padėti garantuoti didelį surinkimo ir perdirbimo procentą ir įgyvendinti gamintojo atsakomybės principą. Todėl gamintojai turėtų padengti visų surinktų baterijų ir akumuliatorių surinkimo, apdorojimo ir perdirbimo išlaidas, atėmus iš jų pelną, gautą pardavus utilizuotas medžiagas. Tačiau tam tikromis aplinkybėmis galėtų būti pateisinamas de minimis taisyklių taikymas smulkiems gamintojams.
- (18) Tam, kad surinkimas būtų sėkmingas, būtina, kad galutiniams vartotojams būtų teikiama informacija apie atskiro surinkimo naudą, apie esamas surinkimo sistemas ir galutinių vartotojų vaidmenį tvarkant baterijų ir akumuliatorių atliekas. Turėtų būti kruopščiai parengta ženklavimo sistema, kuri turėtų teikti galutiniams vartotojams skaidrią, patikimą ir aiškią informaciją apie baterijas ir akumuliatorius bei jų sudėtyje esančius sunkiuosius metalus.
- (19) Jei siekiamos šios direktyvos tikslų, visų pirma — didelio atskiro surinkimo ir perdirbimo procento, valstybės narės naudoja ekonomines priemones, pavyzdžiui, diferencinius mokesčių tarifus, jos turėtų apie tai informuoti Komisiją.
- (20) Patikimi ir palyginami duomenys apie tai, kiek surinkta ir perdirbta į rinką pateiktų baterijų ir akumuliatorių, yra būtini kontroliuojant, ar buvo pasiekti šios direktyvos tikslai.
- (21) Valstybės narės turėtų nustatyti taisykles dėl baudų, taikytinų už šios direktyvos nuostatų pažeidimus, bei užtikrinti jų įgyvendinimą. Minėtos baudos turėtų būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasančios.
- (22) Pagal Tarpinstitucinio susitarimo dėl geresnės įstatymų leidybos ⁽²⁾ 34 punktą Taryba turėtų skatinti valstybes nares savo ir Bendrijos interesų labui parengti lenteles, kurios kuo geriau iliustruotų šios direktyvos ir perkėlimo į nacionalinę teisę priemonių tarpusavio atitikimą, ir viešai jas paskelbti.
- (23) Šios direktyvos įgyvendinimui reikalingos priemonės turėtų būti priimtos pagal 1999 m. birželio 28 d. Tarybos sprendimą 1999/468/EB, nustatantį Komisijos naudojimosi jai suteiktais įgyvendinimo įgaliojimais tvarką. ⁽³⁾
- (24) Kadangi šios direktyvos tikslų — ypač apsaugoti aplinką ir užtikrinti tinkamą vidaus rinkos veikimą — valstybės narės negali deramai pasiekti, ir kadangi dėl siūlomų veiksmų masto arba poveikio tų tikslų būtų geriau siekti Bendrijos lygmeniu, Bendrija gali patvirtinti priemones laikydamosi Sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šia direktyva neviršijama to, kas būtina minėtiems tikslams pasiekti.

⁽¹⁾ OL L 257, 1996 10 10, p. 26. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1882/2003.

⁽²⁾ OL C 321, 2003 12 31, p. 1.

⁽³⁾ OL L 184, 1999 7 17, p. 23.

(25) Ši direktyva taikoma nepažeidžiant saugos, kokybės ir sveikatos apsaugos reikalavimus reglamentuojančių Bendrijos teisės aktų ir konkrečių atliekų tvarkymą reglamentuojančių Bendrijos teisės aktų, ypač 2000 m. rugsėjo 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2000/53/EB dėl eksploatuoti netinkamų transporto priemonių ⁽¹⁾ ir Direktyvos 2002/96/EB.

(26) Remiantis gamintojo atsakomybės principu, baterijų ir akumuliatorių gamintojai bei kitų gaminių su įmontuota baterija ar akumuliatoriumi gamintojai yra atsakingi už baterijų ir akumuliatorių, kuriuos jie teikia į rinką, atliekų tvarkymą. Reikalingas lankstus požiūris, kad finansavimo sistemos galėtų atspindėti skirtingus nacionalinius aspektus ir atsižvelgti į esamas sistemas, pirmiausia tas, kurios įsteigtos laikantis Direktyvos 2000/53/EB ir Direktyvos 2002/96/EB, kad būtų išvengta dvigubo apmokestinimo.

(27) 2003 m. sausio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/95/EB dėl tam tikrų pavojingų medžiagų naudojimo elektros ir elektroninėje įrangoje apribojimo ⁽²⁾ netaikoma baterijoms ir akumuliatoriams, naudojamiems elektros ir elektroninėje įrangoje.

(28) Automobiliams skirtos ir pramoninės baterijos bei akumuliatoriai naudojami transporto priemonėse turėtų atitikti Direktyvos 2000/53/EB, ypač jos 4 straipsnio, reikalavimus. Todėl turėtų būti draudžiama elektra varomoms transporto priemonėms skirtose pramoninėse baterijose ir akumuliatoriuose naudoti kadmių, išskyrus kai galima pasinaudoti išimtimi remiantis tos direktyvos II priedu,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Dalykas

Šia direktyva nustatomos:

- 1) baterijų ir akumuliatorių pateikimo į rinką taisyklės; ir
- 2) baterijų ir akumuliatorių atliekų surinkimo, apdorojimo, perdirbimo ir šalinimo konkrečios taisyklės, skirtos papildyti atitinkamus Bendrijos teisės aktus dėl atliekų.

⁽¹⁾ OL L 269, 2000 10 21, p. 34. Direktyva su pakeitimais, padarytais Komisijos sprendimu 2002/525/EB (OL L 171, 2002 6 29, p.81).

⁽²⁾ OL L 37, 2003 2 13, p. 19.

2 straipsnis

Taikymo sritis

1. Ši direktyva taikoma visų rūšių baterijoms ir akumuliatoriams, nepriklausomai nuo jų formos, tūrio, svorio, sudėtinių dalių ar naudojimo. Ji taikoma nepažeidžiant Direktyvų 2000/53/EB ir 2002/96/EB.

2. Ši direktyva netaikoma baterijoms ir akumuliatoriams, naudojamiems:

a) įrenginiuose, susijusiuose su valstybių narių gyvybinių saugumo interesų apsauga, ginkluose, amunicijoje ir karinės paskirties įrangoje, išskyrus produktus, kurie nėra konkrečiai skirti karo tikslams;

b) įrengimuose, skirtuose skrydžiams į kosmosą.

3 straipsnis

Sąvokos

Šioje direktyvoje vartojamos šios sąvokos:

1) „baterija“ ar „akumuliatorius“ — tai bet koks elektros energiją gaminantis šaltinis vykstant cheminės energijos tiesioginei konversijai, susidedantis iš vieno ar keleto pagrindinių (neperkraunamų) ar antrinių (perkraunamų) elementų;

2) „sudėtinė baterija“ — tai bet koks baterijų ar akumuliatorių komplektas, kuriame jie yra tarpusavyje sujungti ir (arba) padengti išoriniu korpusu taip suformuojant užbaigtą vienetą, kurio galutinis vartotojas neturėtų išardyti ar atidaryti;

3) „nešiojama baterija ar akumuliatorius“ — tai bet kokia baterija ar akumuliatorius, kuris:

a) yra sandarus ir

b) gali būti nešiojamas, ir

c) nėra nei pramoninė baterija ar akumuliatorius, nei automobiliams skirta baterija ar akumuliatorius;

4) „sagos formos elementas“ — tai bet kokia maža apvali nešiojama baterija ar akumuliatorius, kurio skersmuo didesnis už aukštį ir kuris naudojamas specialiais tikslais, pavyzdžiui, klausos aparatuose, laikrodžiuose, mažuose nešiojamuose įrenginiuose ir kaip atsarginis energijos šaltinis;

5) „automobiliams skirta baterija ar akumuliatorius“ — tai bet kokia baterija ar akumuliatorius, naudojamas automobilio paleidimui, apšvietimui ar uždegimui;

- 6) „pramoninė baterija ar akumuliatorius“ — tai bet kokia baterija ar akumuliatorius, skirtas naudoti tik pramoninėje ar profesionalioje veikloje arba naudojamas visų rūšių elektrinėse transporto priemonėse;
- 7) „baterijos ar akumuliatoriaus atliekos“ — tai bet kokia baterija ar akumuliatorius, kuris yra priskiriamas Direktyvos 75/442/EEB 1 straipsnio a punkte apibrėžtoms atliekoms;
- 8) „perdirbimas“ — tai atliekų perdirbimas gamybos proceso metu, kad jos būtų naudojamos pirminėms arba kitoms reikmėms, išskyrus energijos gavybą;
- 9) „šalinimas“ — tai bet kokia taikytina operacija, numatyta Direktyvos 75/442/EEB IIA priede;
- 10) „apdorojimas“ — tai bet kokia veikla, atliekama perdavus baterijų ir akumuliatorių atliekas į atliekų tvarkytojams rūšiuoti, paruošti perdirbti ar paruošti šalinti;
- 11) „prieštaisy“ — tai bet kokia elektros ar elektroninė įranga, kaip apibrėžta Direktyvoje 2002/96/EB, kuriai visą ar dalinę energiją tiekia arba gali tiekti baterijos ar akumuliatoriai;
- 12) „gamintojas“ — tai bet kuris valstybėje narėje esantis asmuo, kuris, nepriklausomai nuo naudojamo pardavimo būdo, įskaitant 1997 m. gegužės 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 97/7/EB dėl vartotojų apsaugos, susijusios su nuotolinės prekybos sutartimis⁽¹⁾, apibrėžtas nuotolinio ryšio priemones, pirmą kartą profesiniais pagrindais pateikia baterijas ar akumuliatorius, įskaitant tas baterijas ar akumuliatorius, kurie įmontuoti į prietaisus ar transporto priemones, į tos valstybės narės rinką;
- 13) „platintojas“ — tai bet kuris asmuo, tiekiantis baterijas ir akumuliatorius galutiniam vartotojui profesiniais pagrindais;
- 14) „pateikimas į rinką“ — tai tiekimas arba tiekimo galimybės sudarymas už tam tikrą mokestį arba nemokamai trečiajai šaliai Bendrijoje, įskaitant importą į Bendrijos muitų teritoriją;
- 15) „ūkio subjektai“ — tai visi gamintojai, platintojai, surinkėjai, perdirbėjai ir kiti apdorojimą atliekantys ūkio subjektai;
- 16) „bevielės elektros įrankis“ — tai bet koks nešiojamas prietaisas, kuriam energiją tiekia baterija ar akumuliatorius ir kuris skirtas techniniam aptarnavimui, darbui statybose ar sodo priežiūrai.

4 straipsnis

Draudimai

1. Nepažeisdamos Direktyvos 2000/53/EB nuostatų valstybės narės draudžia pateikti į rinką:
 - a) visas į prietaisus įmontuotas arba neįmontuotas baterijas ar akumuliatorius, kurių daugiau kaip 0,0005 % svorio sudaro gyvsidabris; ir
 - b) nešiojamas baterijas ar akumuliatorius, įskaitant į prietaisus įmontuotas baterijas ar akumuliatorius, kurių daugiau kaip 0,002 % svorio sudaro kadmis.
2. 1 dalies a punkte nustatytas draudimas netaikomas sagos formos elementams, kuriuose gyvsidabrio kiekis sudaro ne daugiau kaip 2 % svorio.
3. 1 dalies b punkte nustatytas draudimas netaikomas nešiojamoms baterijoms ir akumuliatoriams, skirtiems naudoti:
 - a) avarinėse ir signalizacijos sistemose, įskaitant avarinį apšvietimą;
 - b) medicinos įrangoje; arba
 - c) bevieliuose elektros įrankiuose.
4. Komisija peržiūri 3 dalies c punkte nurodytą išimtį ir iki... (*) pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai pranešimą, prireikus, su atitinkamais pasiūlymais siekiant uždrausti naudoti kadmių baterijose ir akumuliatoriuose.

5 straipsnis

Pateikimas į rinką

1. Valstybės narės, remdamosi šioje direktyvoje pateiktomis priežastimis, netrukdo, nedraudžia ar neriboja baterijų ir akumuliatorių, kurie atitinka šios direktyvos reikalavimus, pateikimo į rinką savo teritorijoje.
2. Valstybės narės imasi būtinų priemonių užtikrinti, kad baterijos ar akumuliatoriai, kurie neatitinka šios direktyvos reikalavimų, būtų nepateikti į rinką arba pašalinti iš jos.

6 straipsnis

Svarbiausias tikslas

Valstybės narės stengiasi, kad baterijų ir akumuliatorių atliekos būtų kuo dažniau surenkamos atskirai, atsižvelgiant į transporto poveikį aplinkai, ir kuo rečiau šalinamos kaip nerūšiuotos komunalinės atliekos.

⁽¹⁾ OL L 144, 1997 6 4, p. 19. Direktyva su pakeitimais, padarytais Direktyva 2002/65/EB (OL L 271, 2002 10 9, p. 16).

(*) Ketveri metai nuo šios direktyvos įsigaliojimo dienos.

7 straipsnis

Surinkimo sistemos

1. Valstybės narės užtikrina, kad būtų sukurtos atitinkamos nešiojamų baterijų ir akumuliatorių atliekų surinkimo sistemos. Tai tokios sistemos:

- a) kuriose galutiniams vartotojams suteikiama galimybė išmesti nešiojamų baterijų ir akumuliatorių atliekas prieinamuose surinkimo punktuose netoli jų gyvenamosios vietos, atsižvelgiant į gyventojų tankumą;
- b) kuriose galutiniams vartotojams nėra nustatomas mokestis už nešiojamų baterijų ir akumuliatorių atliekų išmetimą arba pareiga pirkti naują bateriją ar akumuliatorių;
- c) kurios gali veikti kartu su Direktyvos 2002/96/EB 5 straipsnio 2 dalyje nurodytomis sistemomis.

Direktyvos 75/442/EEB 10 straipsnis netaikomas surinkimo punktam, sukurtiems pagal šios dalies a punkto nuostatas.

2. Jeigu sistemos atitinka 1 dalyje išvardytus kriterijus, valstybės narės gali:

- a) reikalauti, kad gamintojai įdiegtų tokias sistemas;
- b) reikalauti, kad kiti ūkio subjektai dalyvautų tokiose sistemose;
- c) išlaikyti esamas sistemas.

3. Valstybės narės užtikrina, kad pramoninių baterijų ir akumuliatorių gamintojai arba jų vardu veikiančios trečiosios šalys neatsisakytų iš galutinių vartotojų priimti pramoninių baterijų ir akumuliatorių atliekų, nepriklausomai nuo jų cheminės sudėties ir kilmės. Nepriklausomos trečiosios šalys taip pat gali surinkti pramonines baterijas ir akumuliatorius.

4. Valstybės narės užtikrina, kad jeigu automobiliams skirtų baterijų ir akumuliatorių atliekos nėra surenkamos pagal Direktyvos 2000/53/EB 5 straipsnio 1 dalyje nurodytas sistemas, automobiliams skirtų baterijų ir akumuliatorių gamintojai arba trečiosios šalys įdiegtų sistemas, kuriose atliekos būtų surenkamos iš galutinių vartotojų arba prieinamuose surinkimo punktuose netoli jų gyvenamosios vietos. Jeigu automobiliams skirtos baterijos ir akumuliatoriai buvo naudoti privačiose nekomercinės paskirties transporto priemonėse, tokiose sistemose galutiniams vartotojams nėra nustatomas mokestis už baterijų ir akumuliatorių atliekų išmetimą ar pareiga pirkti naują bateriją ar akumuliatorių.

8 straipsnis

Ekonominės priemonės

Valstybės narės gali imtis ekonominių priemonių, pavyzdžiui, nustatyti skirtingus mokesčius ar užstato sistemas, kad būtų skatinamas baterijų ir akumuliatorių atliekų surinkimas arba mažesnį teršiančių medžiagų kiekį turinčių baterijų ir akumuliatorių naudojimas. Imdamosi tokių veiksmų, jos praneša Komisijai apie šių priemonių įgyvendinimo būdus.

9 straipsnis

Surinkimo užduotys

1. Šiame straipsnyje konkrečiai valstybei narei nustatytas konkrečių kalendorinių metų „surinkimo procentas“ apskaičiuojamas dalinant nešiojamų baterijų ir akumuliatorių atliekų, surinktų pagal 7 straipsnio 1 dalį per tuos kalendorinius metus, svorį iš nešiojamų baterijų ir akumuliatorių, parduotų galutiniams vartotojams toje valstybėje narėje per tuos kalendorinius metus ir ankstesnius dvejus kalendorinius metus, svorio metinio vidurkio. Pirmą kartą valstybės narės apskaičiuoja surinkimo procentą už šeštuosius pilnus kalendorinius metus nuo šios direktyvos įsigaliojimo dienos.

Nepažeidžiant Direktyvos 2002/96/EB nuostatų, į metinius surinkimo ir pardavimo duomenis įtraukiami duomenys apie baterijas ir akumuliatorius, įmontuotus į prietaisus.

2. Valstybės narės pasiekia tokį minimalų surinkimo procentą:

- a) 25 % iki ... (*);
- b) 45 % iki ... (**).

3. Valstybės narės kasmet kontroliuoja surinkimo procentą pagal I priede nustatytą sistemą. Nepažeisdamos 2002 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 2150/2002 dėl atliekų statistikos⁽¹⁾, valstybės narės per šeis mėnesius pasibaigus atitinkamiems kalendoriniams metams perduoda Komisijai ataskaitas. Ataskaitose nurodoma, kokių būdu jos gavo surinkimo procento apskaičiavimui būtinus duomenis.

4. Laikantis 21 straipsnio 2 dalyje nurodytos tvarkos:

- a) gali būti nustatytos pereinamojo laikotarpio priemonės, skirtos spręsti dėl konkrečių nacionalinių aplinkybių tam tikroje valstybėje narėje atsiradusius sunkumus vykdant 2 punkto reikalavimus;

(*) Šešeri metai po šios direktyvos įsigaliojimo dienos.

(**) Dešimt metų po šios direktyvos įsigaliojimo dienos.

⁽¹⁾ OL L 332, 2002 12 9, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos reglamentu (EB) Nr. 783/2005 (OL L 131, 2005 5 25, p. 38).

- b) iki ... (*) nustatoma bendra metodologija, skirta apskaičiuoti nešiojamų baterijų ir akumuliatorių, parduotų galutiniais vartotojams, metinį kiekį.

10 straipsnis

Apdorojimas ir perdirbimas

1. Valstybės narės užtikrina, kad ne vėliau kaip iki ... (**):
 - a) gamintojai arba trečiosios šalys įdiegtų baterijų ir akumuliatorių atliekų apdorojimo ir perdirbimo sistemas naudodami geriausius prieinamus gamybos būdus; ir
 - b) visos identifikuotos baterijos ir akumuliatoriai, surinkti pagal 7 straipsnį, būtų apdorojami ir perdirbami tokiose sistemose.

Tačiau pagal Sutarties nuostatas valstybės narės gali šalinti surinktas kadmio, gyvsidabrio ar švino turinčias nešiojamas baterijas ar akumuliatorius sąvartynuose ar požeminėse saugyklose laikydamosi laipsniško sunkiųjų metalų likvidavimo strategijos arba nesant perspektyvios galutinės rinkos. Apie tokių priemonių projektus valstybės narės praneša Komisijai pagal 1998 m. birželio 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 98/34/EB, nustatančios informacijos apie techninius standartus ir reglamentus teikimo tvarką ⁽¹⁾, nuostatas.

2. Apdorojimo metu turi būti laikomasi III priedo A dalyje nustatytų minimalių reikalavimų.

3. Ne vėliau kaip ... (***) perdirbimo proceso metu turi būti vykdomos nustatytos perdirbimo užduotys ir laikomasi su tuo susijusių nuostatų, pateiktų III priedo B dalyje.

4. Valstybės narės pateikia pranešimą apie perdirbimo lygius, pasiektus atitinkamai kiekvienais kalendoriniais metais, ir ar užduotys, nurodytos III priedo B dalyje, buvo įvykdytos. Jos per šešis mėnesius pasibaigus atitinkamiems kalendoriams metams pateikia tokią informaciją Komisijai.

5. Atsižvelgiant į technikos ar mokslo pažangą III priedas gali būti pritaikytas arba papildytas 21 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka. Visų pirma:

- a) išsamios perdirbimo užduočių skaičiavimo taisyklės įtraukiamos ne vėliau kaip ... (****); ir
- b) minimalios perdirbimo užduotys reguliariai įvertinamos ir pritaikomos pagal geriausius prieinamus gamybos būdus bei atsižvelgiant į 1 dalies antroje pastraipoje nurodytus veiksmus.

(*) Vieneri metai nuo šios direktyvos įsigaliojimo dienos.

(**) Treji metai nuo šios direktyvos įsigaliojimo dienos.

(¹) OL L 204, 1998 7 21, p. 37. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2003 m. Stojimo Aktu.

(***) Penkeri metai nuo šios direktyvos įsigaliojimo dienos.

(****) 42 mėnesiai nuo šios direktyvos įsigaliojimo dienos.

6. Prieš pasiūlydama bet koki III priedo pakeitimą Komisija konsultuojasi su atitinkamomis suinteresuotomis pusėmis, visų pirma su gamintojais, surinkėjais, perdirbėjais, apdorojimą atliekančiais ūkio subjektais, aplinkosaugos organizacijomis, vartotojų organizacijomis ir darbuotojų asociacijomis. Ji informuoja 21 straipsnio 1 dalyje nurodytą komitetą apie šių konsultacijų rezultatus.

11 straipsnis

Šalinimas

Valstybės narės draudžia šalinti pramoninių ir automobiliams skirtų baterijų bei akumuliatorių atliekas sąvartynuose arba jas deginti. Tačiau baterijų ir akumuliatorių, kurie buvo apdoroti ir perdirbti pagal 10 straipsnio 1 dalį, liekanos gali būti šalinamos sąvartynuose arba sudeginamos.

12 straipsnis

Eksportas

1. Baterijų ir akumuliatorių atliekos gali būti apdorojamos ir perdirbamos už atitinkamos valstybės narės arba Bendrijos ribų, jeigu jos transportuojamos laikantis 1993 m. vasario 1 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 259/93 dėl atliekų vežimo Europos bendrijos viduje, į Bendriją ir iš jos priežiūros ir kontrolės ⁽²⁾ nuostatų.

2. Pagal Reglamento (EEB) Nr. 259/93, 1999 m. balandžio 29 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1420/1999, nustatančio bendrąsias taisykles ir tvarką, taikytinas kai kurių rūšių atliekų vežimui į kai kurias EBPO nepriklausančias šalis ⁽³⁾, ir 1999 m. liepos 12 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 1547/1999 pagal Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 259/93 nustatančio kontrolės tvarką, reglamentuojančią tam tikrų rūšių atliekų vežimą į tam tikras šalis, kurioms netaikomas EBPO sprendimas C(92) 39 (galutinis) ⁽⁴⁾, nuostatas iš Bendrijos eksportuojant baterijų ir akumuliatorių atliekas laikoma, kad šios direktyvos III priede nustatyti išipareigojimai ir užduotys yra įvykdyti tik tuo atveju, jei pateikiami akivaizdūs įrodymai, kad perdirbimo operacija buvo atlikta šios direktyvos reikalavimus iš esmės atitinkančiomis sąlygomis.

3. Išsamios šio straipsnio įgyvendinimo taisyklės nustatomos 21 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka.

(²) OL L 30, 1993 2 6, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos reglamentu (EB) Nr. 2557/2001, (OL L 349, 2001 12 31, p. 1).

(³) OL L 166, 1999 7 1, p. 6. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos reglamentu (EB) Nr. 105/2005 (OL L 20, 2005 1 22, p. 9).

(⁴) OL L 185, 1999 7 17, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 105/2005.

13 straipsnis

Finansavimas

1. Valstybės narės užtikrina, kad gamintojai arba jų vardu veikiančios trečiosios šalys finansuotų visas grynąsias išlaidas, atsiradusias:

a) surenkant, apdorojant ir perdirbant visas nešiojamų baterijų ir akumuliatorių, surinktų pagal 7 straipsnio 1 ir 2 dalis, atliekas; ir

b) surenkant, apdorojant ir perdirbant visas pramoninių ir automobiliams skirtų baterijų ir akumuliatorių, surinktų pagal 7 straipsnio 3 ir 4 dalis, atliekas.

2. Valstybės narės užtikrina, kad įgyvendinant 1 dalį būtų išvengiama bet kokio dvigubo apmokestinimo gamintojams tuo atveju, kai baterijos ar akumulatoriai surinkti Direktyvoje 2000/53/EB arba Direktyvoje 2002/96/EB nustatytose sistemose.

3. Parduodant naujas nešiojamas baterijas ir akumulatorius atliekų surinkimo, apdorojimo ir perdirbimo išlaidos galutiniams vartotojams atskirai nenurodomos.

4. Pramoninių ir automobiliams skirtų baterijų bei akumuliatorių gamintojai bei šių baterijų ir akumuliatorių vartotojai gali susitarti dėl kitų nei 1 dalyje nurodytų finansavimo būdų.

14 straipsnis

Registravimas

Valstybės narės užtikrina, kad kiekvienas gamintojas būtų užregistruotas.

15 straipsnis

Smulkūs gamintojai

Prireikus 13 straipsnio 1 dalies ir 14 straipsnio taikymui de minimis taisyklės nustatomos 21 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka ne vėliau kaip iki... (*).

16 straipsnis

Dalyvavimas

1. Valstybės narės užtikrinta, kad visi ūkio subjektai ir visos kompetentingos valdžios institucijos galėtų dalyvauti 7 ir

(*) 42 mėnesiai nuo šios direktyvos įsigaliojimo dienos.

10 straipsniuose nurodytose surinkimo, apdorojimo ir perdirbimo sistemose.

2. Šios sistemos nediskriminacinėmis sąlygomis taip pat taikomos iš trečiųjų šalių importuotiems produktams ir yra skirtos išvengti prekybos kliūčių ar konkurencijos iškraipymo.

17 straipsnis

Informacija galutiniams vartotojams

1. Valstybės narės užtikrina, visų pirma vykdydamos informacijos kampanijas, kad galutiniai vartotojai būtų išsamiai informuojami apie:

a) potencialius baterijose ir akumuliatoriuose naudojamų medžiagų padarinius gamtai ir žmonių sveikatai;

b) pageidavimą nešalinti baterijų ir akumuliatorių atliekų kaip nerūšiuotų komunalinių atliekų ir dalyvauti atskirai surenkant šias atliekas, kad būtų palengvintas jų apdorojimas ir perdirbimas;

c) surinkimo ir perdirbimo sistemas, kuriomis jie gali naudotis;

d) jų vaidmenį prisidedant prie baterijų ir akumuliatorių atliekų perdirbimo;

e) perbrauktos šiukšlių dėžės su ratais simbolio, pavaizduoto II priede, ir cheminių medžiagų simbolių Hg, Cd ir Pb reikšmės.

2. Valstybės narės gali reikalauti, kad ūkio subjektai pateiktų visą 1 dalyje nurodytą informaciją ar jos dalį.

18 straipsnis

Ženklimas

1. Valstybės narės užtikrina, kad visos baterijos, akumulatoriai ir sudėtinės baterijos būtų tinkamai pažymėtos II priede pateiktu simboliu.

2. Baterijos, akumulatoriai ir sagos formos elementai, kurių sudėtyje yra daugiau nei 0,0005 % gyvsidabrio, 0,002 % kadmio ar 0,004 % švino, pažymimos atitinkamos medžiagos cheminiu simboliu: Hg, Cd ar Pb. Sunkiųjų metalų kiekį nurodantis simbolis atspausdinamas po II priede pateiktu simboliu ir užima ne mažiau kaip ketvirtadalį to simbolio dydžio ploto.

3. II priede pateiktas simbolis turi užimti ne mažiau kaip 3 % didžiausio baterijos, akumulatoriaus ar sudėtinės baterijos šono ploto, neviršijant 5 x 5 cm ploto. Simbolis ant cilindrinio elementų turi užimti ne mažiau kaip 1,5 % baterijos ar akumulatoriaus paviršiaus ploto ir neviršyti 5 x 5 cm ploto.

4. Jeigu dėl baterijos, akumulatoriaus ar sudėtinės baterijos dydžio simbolis yra mažesnis nei 0,5 x 0,5 cm, tos baterijos, akumulatoriaus ar sudėtinės baterijos nereikia ženklinti, bet ne mažesnis kaip 1 x 1 cm dydžio simbolis turi būti atspausdintas ant pakuotės.

5. Simboliai turi būti atspausdinti matomai, aiškiai ir neištrinamai.

6. Šio straipsnio ženklinimo reikalavimų išimtys gali būti suteiktos 21 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka.

19 straipsnis

Nacionalinės įgyvendinimo ataskaitos

1. Kas treji metai valstybės narės Komisijai pateikia šios direktyvos įgyvendinimo ataskaitą. Tačiau pirmoji ataskaita apima laikotarpį iki... (*).

2. Ataskaitos rengiamos remiantis anketa arba planu, sudarytu 21 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka. Anketa arba planas išsiunčiamas valstybėms narėms likus šešiams mėnesiams iki pirmojo laikotarpio, kurį turi apimti ataskaita, pradžios.

3. Valstybės narės taip pat praneša apie visas priemones, kurių jos imasi skatindamos naujoves, susijusias su baterijų ir akumuliatorių poveikiu aplinkai, visų pirma:

a) naujoves, įskaitant savanoriškas priemones, kurių imasi gamintojai, mažindami sunkiųjų metalų ir kitų pavojingų medžiagų kiekį baterijose ir akumuliatoriuose;

b) naujas perdirbimo ir apdorojimo technologijas;

c) ūkio subjektų dalyvavimą aplinkosaugos vadybos sistemose;

d) tyrimus tose srityse; ir

e) priemones, kuriomis skatinama atliekų prevencija.

4. Ataskaita pateikiama Komisijai ne vėliau kaip per devynis mėnesius pasibaigus atitinkamam trejų metų laikotarpiui arba, pirmą kartą pateikiant ataskaitą, ne vėliau kaip ... (**).

(*) Šešeri metai nuo šios direktyvos įsigaliojimo dienos.

(**) 81 mėnuo nuo šios direktyvos įsigaliojimo.

5. Komisija ne vėliau kaip per devynis mėnesius po to, kai gavo iš valstybių narių ataskaitas pagal 4 dalį, paskelbia ataskaitą apie šios direktyvos įgyvendinimą ir apie šios direktyvos poveikį aplinkai bei vidaus rinkos veikimui.

20 straipsnis

Peržiūra

1. Komisija, antrą kartą gavusi iš valstybių narių ataskaitas pagal 19 straipsnio 4 dalį, peržiūri šios direktyvos įgyvendinimą ir jos poveikį aplinkai bei vidaus rinkos veikimui.

2. Antroje ataskaitoje, kurią Komisija oficialiai paskelbia pagal 19 straipsnio 5 dalį, įvertinami tokie šios direktyvos aspektai:

a) baterijų ir akumuliatorių, kurių sudėtyje yra sunkiųjų metalų, keliama rizikai valdyti skirtų naujų priemonių tinkamumas;

b) visoms nešiojamų baterijų ir akumuliatorių atliekoms nustatytų minimalių surinkimo užduočių, numatytų 9 straipsnio 2 dalyje, tinkamumas ir galimybė nustatyti kitas užduotis vėlesniems metams atsižvelgiant į valstybių narių pasiektą technikos pažangą ir praktinę patirtį;

c) III priedo B dalyje nustatytų minimalių perdirbimo reikalavimų tinkamumas, atsižvelgiant į informaciją, kurią suteikia valstybės narės, valstybių narių pasiektą technikos pažangą ir įgytą praktinę patirtį.

3. Prireikus su ataskaita pateikiami pasiūlymai dėl šios direktyvos atitinkamų nuostatų persvarstymo.

21 straipsnis

Komiteto procedūra

1. Komisijai padeda pagal 1975 m. liepos 15 d. Direktyvos 75/442/EEB 18 straipsnį įkurtas komitetas.

2. Darant nuorodą į šį straipsnį, taikomi Sprendimo 1999/468/EB 5 ir 7 straipsniai atsižvelgiant į jo 8 straipsnio nuostatas.

Sprendimo 1999/468/EB 5 straipsnio 6 dalyje numatytas laikotarpis yra trys mėnesiai.

3. Komitetas patvirtina savo darbo tvarkos taisykles.

22 straipsnis

Sankcijos

Valstybės narės nustato taisykles dėl sankcijų už nacionalinių nuostatų, priimtų remiantis šia direktyva, pažeidimus ir imasi visų būtinų priemonių jų įgyvendinimui užtikrinti. Numatytos sankcijos turi būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasančios. Apie šias priemones valstybės narės praneša Komisijai ne vėliau kaip ... (*) ir nedelsdamos ją informuoja apie bet koki vėlesnį šių nuostatų pakeitimą.

23 straipsnis

Perkėlimas į nacionalinę teisę

1. Valstybės narės priima įstatymus ir kitus teisės aktus, kurie, įsigalioję ne vėliau kaip ... (*), įgyvendina šią direktyvą.

Valstybės narės, patvirtindamos šias priemones, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų įstatymų ir kitų teisės aktų tekstus.

24 straipsnis

Savanoriški susitarimai

1. Jei šioje direktyvoje nustatyti tikslai pasiekiami, valstybės narės gali perkelti į nacionalinę teisę 7, 12 ir 17 straipsnių nuostatas sudarydamos kompetentingų institucijų ir atitinkamų ūkio subjektų susitarimus. Tokie susitarimai turi atitikti šiuos reikalavimus:

- a) jie yra įgyvendinami;
- b) juose turi būti nurodyti tikslai ir jų įgyvendinimo terminai;
- c) jie turi būti spausdinami nacionaliniame oficialiajame leidinyje arba visuomenei panašiai prieinamame oficialiame dokumente ir perduodami Komisijai.

2. Pasiiekti rezultatai turi būti nuolat stebimi, apie juos pranešama kompetentingoms institucijoms ir Komisijai bei su

jais leidžiama susipažinti visuomenei susitarime nustatytais sąlygomis.

3. Kompetentingos institucijos užtikrina, kad būtų analizuojama susitarimus vykdant pasiekta pažanga.

4. Jei susitarimų nesilaikoma, valstybės narės įstatyminėmis, reglamentavimo arba administracinėmis priemonėmis įgyvendina atitinkamas šios direktyvos nuostatas.

25 straipsnis

Panaikinimas

Direktyva 91/157/EEB panaikinama nuo ... (*).

Nuorodos į Direktyvą 91/157/EEB turi būti laikomos nuorodomis į šią direktyvą.

26 straipsnis

Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* dieną.

27 straipsnis

Adresatai

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje,

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

...

Tarybos vardu

Pirmininkas

...

(*) 24 mėnuo nuo šios direktyvos įsigaliojimo.

I PRIEDAS

9 STRAIPSNYJE NUSTATYTŲ SURINKIMO UŽDUOČIŲ VYKDYMO STEBĖSENA

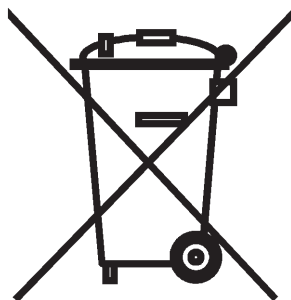
Metai	Duomenų surinkimas		Apskaičiavimas	Reikalaujama pateikti ataskaitoje
X (*) +1	-			
X+2	Parduotas kiekis 2 metais (P2)	-	-	
X+3	Parduotas kiekis 3 metais (P3)	-	-	
X+4	Parduotas kiekis 4 metais (P4)	Surinktas kiekis 4 metais (S4)	Surinkimo procentas (SP4) = $3 \cdot S4 / (P2 + P3 + P4)$ (Nustatyta užduotis yra 25 %.)	
X+5	Parduotas kiekis 5 metais (P5)	Surinktas kiekis 5 metais (S5)	Surinkimo procentas (SP5) = $3 \cdot S5 / (P3 + P4 + P5)$	SP4
X+6	Parduotas kiekis 6 metais (P6)	Surinktas kiekis 6 metais (S6)	Surinkimo procentas (SP6) = $3 \cdot S6 / (P4 + P5 + P6)$	SP5
X+7	Parduotas kiekis 7 metais (P7)	Surinktas kiekis 7 metais (S7)	Surinkimo procentas (SP7) = $3 \cdot S7 / (P5 + P6 + P7)$	SP6
X+8	Parduotas kiekis 8 metais (P8)	Surinktas kiekis 8 metais (S8)	Surinkimo procentas (SP8) = $3 \cdot S8 / (P6 + P7 + P8)$ (Nustatyta užduotis yra 45 %.)	SP7
X+9	Parduotas kiekis 9 metais (P9)	Surinktas kiekis 9 metais (S9)	Surinkimo procentas (SP9) = $3 \cdot S9 / (P7 + P8 + P9)$	SP8
X+10	Parduotas kiekis 10 metais (P10)	Surinktas kiekis 10 metais (S10)	Surinkimo procentas (SP10) = $3 \cdot S10 / (P8 + P9 + P10)$	SP9
X+11	ir t. t.	ir t. t.	ir t. t.	SP10
ir t. t.				

(*) X metai – tai metai įskaitant 23 straipsnyje nurodytą datą.

II PRIEDAS

ATSKIRO baterijų, akumuliatorių IR SUDĖTINIŲ BATERIJŲ SURINKIMO SIMBOLIAI

Simbolis, kuriuo žymimas visų baterijų ir akumuliatorių „atskiras surinkimas“ — tai perbraukta šiukšlių dėžė su ratais, pavaizduota taip:

III PRIEDAS

IŠSAMŪS APDOROJIMO IR PERDIRBIMO REIKALAVIMAI

A DALIS: APDOROJIMAS

1. Apdorojimo metu bent jau pašalinami visi skysčiai ir rūgštys.
2. Apdorojama ir saugoma, įskaitant laikinąją saugojimą, apdorojimo įmonėse tokiose vietose, kurių paviršius nepralaidus ir stogas atitinkamai atsparus oro pokyčiams, arba tinkamuose konteineriuose.

B DALIS: PERDIRBIMAS

3. Perdirbimo metu įvykdomos tokios minimalios perdirbimo užduotys:
 - a) perdirbama 65 % švino-rūgštinių baterijų ir akumuliatorių pagal vidutinį svorį, įskaitant švino perdirbimą tiek, kiek techniškai įmanoma išvengiant pernelyg didelių išlaidų;
 - b) perdirbama 75 % nikelio-kadmio baterijų ir akumuliatorių pagal vidutinį svorį, įskaitant kadmio perdirbimą tiek, kiek techniškai įmanoma išvengiant pernelyg didelių išlaidų; ir
 - c) perdirbama 50 % kitų baterijų ir akumuliatorių atliekų pagal vidutinį svorį.
-

TARYBOS MOTYVŲ PAREIŠKIMAS

I. IŽANGA

2003 m. lapkritį Komisija priėmė pasiūlymą ⁽¹⁾ dėl naujos Direktyvos dėl baterijų ir akumuliatorių.

2004 m. balandį Europos Parlamentas priėmė nuomonę pirmuoju svarstymu.

2004 m. balandį Regionų komitetas priėmė nuomonę ⁽²⁾. 2004 m. gegužę Ekonomikos ir socialinių reikalų komitetas priėmė nuomonę ⁽³⁾.

2005 m. liepos 18 d. Taryba priėmė bendrąją poziciją.

II. TIKSLAS

Pagal 2002 m. liepos 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendimo Nr. 1600/2002/EB nustatančio šeštąją Bendrijos aplinkosaugos veiksmų programą ⁽⁴⁾, 8 straipsnį, siūlomos direktyvos tikslas yra:

- apriboti baterijų ir akumuliatorių atliekų šalinimą,
- sumažinti pagaminamų pavojingų baterijų ir akumuliatorių kiekį ir
- pakelti baterijų ir akumuliatorių atliekų surinkimo ir perdirbimo lygį.

III. BENDROSIOS POZICIJOS ANALIZĖ

1. Bendroji dalis

Bendroji pozicija pažodžiui, iš dalies arba iš esmės apima daugumą Europos Parlamento pirmuoju svarstymu priimtų pakeitimų. Visų pirma ji apima Komisijos pirminio pasiūlymo pataisas, kuriomis būtų sugriežtinti dabartiniai sunkiųjų metalų naudojimo baterijose ir akumuliatoriuose apribojimai, numatyta poreikio išplėsti šiuos apribojimus peržiūra, panaikintas reikalavimas vykdyti komunalinių kietųjų atliekų stebėseną, o surinkimo normos — pagrindžiamos pardavimo praeityje duomenimis.

Tačiau joje neatsispindi kai kurie pakeitimai, nes Taryba pritarė Komisijai, kad jie yra nereikalingi ir (arba) nepageidaujami. Visų pirma Taryba pritaria Komisijai, kad:

- 9 pakeitimas yra nepriimtinas, nes jis prieštarautų Direktyvai 2002/96/EB dėl elektros ir elektroninės įrangos atliekų (EEĮ direktyva),
- 2, 6, 18, 19, 41, 54, 63 ir 65 pakeitimai yra nereikalingi ir gali būti klaidinantys ar sunkiai įgyvendinami,
- 39, 45, 77, 92 ir 101 pakeitimai yra neįvykdomi,
- 32 ir 55 pakeitimais sprendžiami klausimai (užstato sistemos ir informavimo kampanijų finansavimas), kuriuos netikslinga reglamentuoti Bendrijos lygiu,
- 25, 67 ir 68 pakeitimai nėra priimtini, nes nėra tikslinga siūloma direktyva siekti reglamentuoti kuro elementus.

Bendroji pozicija taip pat apima keletą kitų pakeitimų, nenumatytų Europos Parlamento pirmuoju svarstymu priimtoje nuomonėje. Tolesniuose skirsnuose apibūdinami esminiai pakeitimai. Be to, pateikiami pakeitimų projektai, kuriais siekiama patikslinti tekstą arba užtikrinti bendrą direktyvos nuoseklumą.

⁽¹⁾ OL C 96, 2004 4 21, p. 5.

⁽²⁾ OL C 121, 2004 4 30, p. 35.

⁽³⁾ OL C 117, 2004 4 30, p. 5.

⁽⁴⁾ OL L 242, 2002 9 10, p. 1.

2. Dalykas, taikymo sritis ir sąvokų apibrėžimai (1, 2 ir 3 straipsniai)

Bendroji pozicija iš dalies atitinka Europos Parlamento 7 ir 8 pakeitimus, nes 4 konstatuojamojoje dalyje pateikiamas panašus direktyvos **tikslų** apibūdinimas.

2 straipsnis apskritai atitinka 10 pakeitimą, nes jame patikslinama siūlomoji išlyga karinės paskirties baterijoms ir akumuliatoriams ir juo remiantis baterijos bei akumuliatoriai, naudojami įrangoje, pagamintoje naudoti kosmose, nebūtų priskiriami direktyvos **taikymo sričiai**. Išlygos karinės paskirties baterijoms ir akumuliatoriams tekstas atitinka Sutarties 296 straipsnio 1 dalies b punktą.

2 straipsnyje taip pat teigiama, kad direktyva būtų taikoma nepažeidžiant Direktyvos 2000/53/EB dėl eksploatuoti netinkamų transporto priemonių (ENTP direktyva) ir EEĮ direktyvos.

3 straipsnyje išdėstyti **sąvokų apibrėžimai** visiškai atitinka 11, 12, 14, 16 ir 21 pakeitimus.

Kaip ir 85 pakeitime, bendrojoje pozicijoje pateiktuose sąvokų apibrėžimuose siekiama išvengti trijų tipų (nešiojamų, pramoninių ir automobiliams skirtų) baterijų ir akumuliatorių apibrėžimų dubliavimosi. Jais taip pat siekiama užtikrinti, kad apibrėžimai visi kartu apimtų visas baterijas ir akumuliatorius. Tačiau bendrojoje pozicijoje pagal nutylėjimą kalbama ne apie „pramoninių“, o apie „nešiojamųjų“ kategoriją. Be to, bendrojoje pozicijoje sąvokų apibrėžimai supaprastinami pašalinant nešiojamųjų bei pramoninių baterijų ir akumuliatorių pavyzdžius. Išplėsti pavyzdžių sąrašai pateikiami 8 ir 9 konstatuojamosiose dalyse. Bendrojoje pozicijoje taip pat patikslinama, kad nešiojamos baterijos ir akumuliatoriai turi būti sandarūs.

„Gamintojo“ apibrėžimas iš dalies atitinka 20 pakeitimą, nes jis apima visas į prietaisus įmontuotas baterijas ir akumuliatorius. Taryba taip supaprastino apibrėžimą tam, kad užtikrintų, jog būtų galima lengvai nustatyti kiekvienos į rinką valstybėje narėje pateiktos baterijos gamintojo tapatybę toje valstybėje. Tai reikalinga tam, kad gamintojo atsakomybės principas būtų veiksmingas.

Bendroji pozicija neatitinka 22 pakeitimo. Joje nebėra „uždarnos kilpos sistemos“ apibrėžimo, nes direktyvoje nebenaudojama ši sąvoka. Tačiau kitose bendrosios pozicijos nuostatose atsižvelgiama į pakeitimą grindžiantį rūpestį ir patikslinama, kad nepriklausomos trečiosios šalys taip pat gali surinkti perdirbimui baterijas ir akumuliatorius.

Bendrojoje pozicijoje pateikiami trys nauji, palyginus su Komisijos pirminiu pasiūlymu, sąvokų apibrėžimai, kuriais patikslinama terminų „pateikti į rinką“, „ūkio subjektai“ ir „bevielis elektros įrankis“ prasmė.

3. Sunkieji metalai (4 straipsnis)

Bendroji pozicija iš dalies atitinka Europos Parlamento 23 ir 82 pakeitimus, nes numato **kadmio uždraudimą**, su galimomis išlygomis, ir peržiūrą, kurios tikslas — apsvarstyti draudimo išplėtimą. Tačiau kadmio uždraudimas iš pradžių nebūtų taikomas bevieliams elektros įrankiams. Švino naudojimas nebūtų ribojamas. Be to, 4 straipsnyje numatyta specifinė peržiūra būtų taikoma tik bevieliams elektros įrankiams (nors 20 straipsnio 2 dalies a punkte numatyta vėlesnė peržiūra nustatyti, ar būtų pageidaujami tolesni sunkiųjų metalų naudojimo bendrieji apribojimai).

Tokiu būdu bendrojoje pozicijoje nėra **reikalavimų** valstybėms narėms vykdyti komunalinių kietųjų atliekų **stebėseną**. Tai atitinka 1 ir 26 pakeitimus.

4. Surinkimas (6–9 straipsniai ir I priedas)

Bendrosios pozicijos 6 straipsnyje išdėstomas svarbiausias principas (padidinti iki maksimumo baterijų ir akumuliatorių atskirą surinkimą ir sumažinti iki minimumo jų šalinimą). Juo pakeičiama **uždarnos kilpos sistemos** sąvoka, numatyta Komisijos pradiname pasiūlyme. Taigi bendroji pozicija neatitinka Europos Parlamento 27 pakeitimo.

7 straipsniu siekiama patikslinti, kokie yra minimalūs reikalavimai baterijų ir akumuliatorių **surinkimo sistemoms** ir kiek lanksčios gali būti valstybės narės atsižvelgiant į nacionalines aplinkybes ir esamus susitarimus. Surinkimo punktam nebūtų taikomi veiklą leidžiantys reikalavimai. Straipsnis atitinka 28, 108 ir 30, 51 ir 109 pakeitimų tikslus, tačiau neatitinka 29 ir 47 pakeitimų (nes reikalavimas, kad galutiniai vartotojai naudotųsi surinkimo įrenginiais, būtų neįvykdomas).

9 straipsniu nustatomos **surinkimo normos** ir numatomas bendras įgaliojimas nustatyti laikinus susitarimus taikant komitologijos tvarką. (Juo pakeičiamos Komisijos pradinio pasiūlymo 14 straipsnyje numatytos gana sudėtingos taisyklės, kaip nukrypti nuo surinkimo normų ir kaip prie jų prisitaikyti.) Jis iš dalies atitinka 34 ir 37 pakeitimus bei atitinka 66 ir 69–76 pakeitimų tikslus, nes jame nustatomos surinkimo normos pagrindžiamos pardavimo duomenimis, nenustatoma specifinė surinkimo norma nikelio-kadmio baterijoms, o nukrypimo tvarka yra skaidresnė.

Per 4 metus, kai direktyva bus perkeliama į nacionalinę teisę, valstybės narės turėtų užtikrinti, kad būtų pasiektas surinkimo procentas, lygus 25 % pardavimo. Po 8 metų nuo perkėlimo į nacionalinę teisę surinkimo norma pakiltų iki 45 %. Siekiant užtikrinti vienodas sąlygas, turėtų būti, taikant komitologijos tvarką, nustatyta bendra pardavimo duomenų skaičiavimo metodika. I priede pateikiamoje lentelėje paaiškinama, ką, kada ir kaip valstybės narės turi skaičiuoti.

5. Apdorojimas, perdirbimas ir šalinimas (10–12 straipsniai ir III priedas)

Bendrojoje pozicijoje naujai išdėstomos nuostatos dėl apdorojimo, perdirbimo ir šalinimo, visų pirma — į naują III priedą nukeliami išsamūs reikalavimai ir perdirbimo normos. Tai yra tikslinga, nes būtų galima, atsižvelgiant į mokslo ir technikos raidą, iš dalies pakeisti išsamius reikalavimus ir normas taikant komitologijos tvarką.

10 straipsnio nuostatos dėl taikymo srities, terminų ir komitologijos apskritai atitinka Europos Parlamento 43, 99 ir 100 pakeitimus. Bendroji pozicija taip pat iš dalies atitinka 38 ir 120, 40 ir 95 pakeitimus, nes konstatuojamosiose dalyse patikslinama, ką reiškia geriausia prieinama technologija, pateikiamos bendros nuostatos dėl apdorojimo ir perdirbimo, o III priede reikalaujama perdirbant pašalinti kadmį ir šviną kiek įmanoma techniškai geriau, išvengiant pernelyg didelių išlaidų.

Be to, bendrojoje pozicijoje patikslinama, kad draudimas šalinti automobiliams skirtas ir pramonines baterijas bei akumuliatorius sąvartynuose taikomas tik sveikoms baterijoms, o ne likučiams. Tam tikromis aplinkybėmis, laikantis laipsniško sunkiųjų metalų likvidavimo strategijos arba nesant perspektyvios galutinės rinkos, būtų leidžiama šalinti surinktas nešiojamas baterijas, kuriose yra sunkiųjų metalų, ir tai iš dalies atitinka 33 pakeitimą. Bendrojoje pozicijoje baterijų bei akumuliatorių, išskyrus nikelio-kadmio ir švino baterijas ir akumuliatorius, perdirbimo normos sumažinamos nuo 55 % iki 50 %.

6. Finansavimas (13–15 straipsniai)

Bendrojoje pozicijoje siekiama patikslinti, kokia yra baterijų gamintojų finansinė atsakomybė. Joje visų pirma pabrėžiama, kad neturėtų būti dvigubai apmokestinami gamintojai, kurie prisideda prie sistemų, nustatytų pagal ENTP ir EEJ direktyvas. Joje numatyta tai, kuo siekiama išvengti skirtingų sistemų dubliavimosi, todėl ji atitinka Europos Parlamento 46 pakeitimo tikslą. Ji taip pat atitinka 44 ir 112 pakeitimus, nes taip joje aiškiai nurodoma gamintojams finansuoti surinkimo išlaidas ir draudžiami akivaizdūs mokesčiai galutiniams vartotojams.

Bendrojoje pozicijoje pateikiami tik minimalūs reikalavimai, kad būtų galima lanksčiai taikyti nacionalines sistemas. Nėra pateikiama jokių išsamių nuostatų dėl anksčiau susidariusių atliekų. Taigi ji neatitinka 48, 49, 50 ir 103 pakeitimų. Tačiau visoms baterijoms, kurios virsta atliekomis po to, kai direktyva perkeliama į nacionalinės teisės aktus, būtų taikomas 13 straipsnis, nepaisant to, kada jos pateiktos į rinką.

Siekiant papildomo lankstumo 15 straipsniu būtų sudaryta galimybė, taikant komitologijos tvarką, nustatyti *de minimis* taisykles smulkiems gamintojams, jeigu taikant gamintojo atsakomybės taisykles kiltų praktinių problemų — tais atvejais, kai gamintojai gamina labai nedidelius baterijų ar akumuliatorių kiekius.

7. Galutinių vartotojų informavimas (17 ir 18 straipsniai ir II priedas)

Bendrojoje pozicijoje padaryti tik tie nuostatų dėl galutinių vartotojų informavimo esminiai pakeitimai, kurie yra būtini, kad būtų visiškai arba iš dalies atsižvelgta į Europos Parlamento 4, 52, 53, 56, 57, 59–62, 64 ir 78–81 pakeitimus. Ji neapima 5 ar 58 pakeitimų, kadangi Taryba nemano, jog yra tikslinga reikalauti ženkliniu nurodyti baterijų ir akumuliatorių galią.

8. Ataskaita ir peržiūra (19 ir 20 straipsniai)

Bendrojoje pozicijoje išdėstyti atskiri reikalavimai ataskaitai ir peržiūrai. Taigi direktyvos įgyvendinimo ataskaitos būtų pateikiamos reguliariai, o direktyvoje būtų nustatyta tik viena bendra peržiūra.

9. Kita

Be to, bendrojoje pozicijoje:

- vietoj Komisijos pradinio pasiūlymo 5 ir 17 straipsniuose išdėstytų bendro pobūdžio ir neįvykdymų raginimų skatinti tobulesnį aplinkosaugos veiksmingumą, 19 straipsnio 3 dalyje pateikiami konkretūs atskaitomybės reikalavimai ir preambulėje išdėstomas bendras paskatinimas (kuris iš dalies atitinka Europos Parlamento 24 pakeitimą);
- siek tiek nukeliama perkėlimo į nacionalinę teisę data (23 straipsnis); ir
- savanoriškų susitarimų taikymo sritis apima tik surinkimo sistemas, eksportą ir galutinių vartotojų informavimą (24 straipsnis).

IV. IŠVADA

Taryba mano, kad bendrojoje pozicijoje pateikiamas suderintų priemonių paketas, kuriuo būtų prisidėta prie aplinkos apsaugos nedarant nepateisinamų socialinių ar ekonominių išlaidų. Ji tikisi konstruktyvių diskusijų su Europos Parlamentu, kad direktyva būtų priimta kuo greičiau.

TARYBOS PRIIMTA BENDROJI POZICIJA Nr. 31/2005

2005 m. liepos 18 d.

siekiant priimti ... Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. .../2005 dėl Orhuso konvencijos dėl teisės gauti informaciją, visuomenės dalyvavimo priimančios sprendimus ir teisės kreiptis į teismus aplinkosaugos klausimais nuostatų taikymo Bendrijos institucijoms ir organams

(2005/C 264 E/02)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 175 straipsnio 1 dalį,

atsižvelgdami į Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,

pasikonsultavę su Regionų komitetu,

laikydami Sutarties 251 straipsnyje nustatytos tvarkos ⁽²⁾,

kadangi:

- (1) Bendrijos teisės aktais aplinkosaugos srityje siekiama, *inter alia*, padėti išlaikyti, saugoti ir gerinti aplinkos kokybę ir saugoti žmonių sveikatą.
- (2) Šeštojoje Bendrijos aplinkosaugos veiksmų programoje ⁽³⁾ pabrėžiama, kaip svarbu teikti pakankamai informacijos apie aplinką ir sudaryti veiksmingas galimybes visuomenei dalyvauti priimančios sprendimus aplinkos klausimais, taip didinant atskaitomybę ir skaidrumą priimančios sprendimus bei prisidedant prie visuomenės informuotumo ir paramos priimtiems sprendimams. Šioje programoje, kaip ir ankstesnėse ⁽⁴⁾, skatinama veiksmingiau įgyvendinti ir taikyti Bendrijos aplinkos apsaugos teisės aktus, įskaitant Bendrijos taisykles bei veiksmus prieš Bendrijos aplinkos apsaugos teisės aktų pažeidimus.
- (3) 1998 m. birželio 25 d. Bendrija pasirašė Jungtinių Tautų Europos ekonominės komisijos (JTEEK) Konvenciją dėl teisės gauti informaciją, visuomenės dalyvavimo priimančios sprendimus ir teisės kreiptis į teismus aplinkosaugos klausimais (toliau — Orhuso konvencija). 2005 m. vasario 17 d. Bendrija patvirtino Orhuso konvenciją. Bendrijos teisės nuostatos turėtų atitikti tą Konvenciją.

- (4) Bendrija jau priėmė teisės aktus, kurie toliau plėtojami bei padeda siekti Orhuso konvencijoje nustatytų tikslų. Reikėtų nustatyti, kad Konvencijos reikalavimai būtų taikomi Bendrijos institucijoms ir organams.

- (5) Tris Orhuso konvencijoje numatytus ramsčius, t. y. teisę gauti informaciją, visuomenės dalyvavimą priimančios sprendimus ir teisę kreiptis į teismus aplinkosaugos klausimais, reikia reglamentuoti viename teisės akte ir nustatyti bendras nuostatas dėl tikslų ir sąvokų apibrėžimų. Tai padėtų racionalizuoti teisės aktus ir didinti Bendrijos institucijų ir organų priimtų įgyvendinimo priemonių skaidrumą.

- (6) Bendras principas yra toks, kad teisės, kurias garantuoja trys Orhuso konvencijos ramsčiai, yra taikomos nediskriminuojant dėl pilietybės, tautybės ar nuolatinės gyvenamosios vietos.

- (7) Orhuso konvencija apibrėžia valdžios institucijas plačiąja prasme, remiantis pagrindine koncepcija, jog vykdančios valdžios funkcijas turi būti užtikrintos asmenų ir jų organizacijų teisės. Todėl reikia, kad į reglamento taikymo sritį patenkančios Bendrijos institucijos ir organai būtų apibrėžti tiek plačiąja, tiek funkcinė prasme. Laikantis Orhuso konvencijos, ji gali būti netaikoma Bendrijos institucijoms ir organams, jiems vykdančioms teisėkūros funkcijas. Tačiau siekiant nuoseklumo su 2001 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1049/2001 dėl galimybės visuomenei susipažinti su Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos dokumentais ⁽⁵⁾ nuostatos dėl teisės gauti informaciją apie aplinką turėtų būti taikomos institucijoms ir organams, vykdančioms teisėkūros funkcijas.

⁽¹⁾ OL C 117, 2004 4 30, p. 52.

⁽²⁾ 2004 m. kovo 31 d. Europos Parlamento nuomonė (OL C 123E, 2004 4 29, p. 612), 2005 m. liepos 18 d. Tarybos bendroji pozicija ir... m.... d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje).

⁽³⁾ 2002 m. liepos 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendimas Nr. 1600/2002/EB, nustatantis šeštąją Bendrijos aplinkosaugos veiksmų programą (OL L 242, 2002 9 10, p. 1).

⁽⁴⁾ Ketvirtoji Bendrijos aplinkosaugos veiksmų programa (OL C 328, 1987 12 7, p. 1), Penktoji Bendrijos aplinkosaugos veiksmų programa (OL C 138, 1993 5 17, p. 1).

⁽⁵⁾ OL L 145, 2001 5 31, p. 43.

- (8) Šiame reglamente informacijos apie aplinką sąvokos apibrėžimas apima bet kokia forma pateiktą informaciją apie aplinkos būklę. Šios sąvokos apibrėžimas, kuris buvo suderintas su 2003 m. sausio 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2003/4/EB dėl visuomenės galimybės susipažinti su informacija apie aplinką⁽¹⁾ priimtu apibrėžimu, yra tokio paties turinio kaip Orhuso konvencijoje pateiktas apibrėžimas. „Dokumento“ sąvokos apibrėžimas, pateiktas Reglamente (EB) Nr. 1049/2001, apima informaciją apie aplinką, kaip apibrėžta šiame reglamente.
- (9) Reikia, kad šiame reglamente būtų pateiktas „planų ir programų“ sąvokos apibrėžimas atsižvelgiant į Orhuso konvencijos nuostatas, kuris atitiktų požiūrį į valstybių narių išsipareigojimus pagal galiojančią EB teisę. „Su aplinka susiję planai ir programos“ turėtų būti apibrėžti atsižvelgiant į tai, kaip jie gali prisidėti arba būti reikšmingi įgyvendinant Bendrijos aplinkos apsaugos politikos tikslus. Šeštojoje Bendrijos aplinkosaugos veiksmų programoje dešimčiai metų nuo 2002 m. liepos 22 d. nustatomi Bendrijos aplinkos apsaugos politikos tikslai bei jiems įgyvendinti suplanuoti veiksmai. Šiai programai pasibaigus, turėtų būti priimta tolesnė aplinkosaugos veiksmų programa.
- (10) Atsižvelgiant į tai, kad aplinkos apsaugos teisė nuolat plėtojama, jos sąvokos apibrėžime reikėtų nurodyti Sutartyje išdėstytus Bendrijos aplinkos apsaugos politikos tikslus.
- (11) Turėtų būti leidžiama vidaus tvarka peržiūrėti individualiai taikomus administracinius aktus tais atvejais, kai jie yra teisiškai įpareigojantys ir turi išorinį poveikį. Taip pat reikėtų reglamentuoti neveikimą, kai aplinkos apsaugos teisės aktuose numatyta pareiga priimti administracinį aktą. Kadangi galima neįtraukti Bendrijos institucijų ar organų aktų, priimtų jiems vykdančioms teisėkūros funkcijoms, tas pats turėtų būti taikoma kitoms tyrimo procedūroms, kai Bendrijos institucija ar organas vykdo administracinės peržiūros funkcijas pagal Sutarties nuostatas.
- (12) Orhuso konvencijoje raginama užtikrinti teisę visuomenei gauti informaciją apie aplinką pateikus prašymą arba į Konvencijos taikymo sritį patenkančioms institucijoms aktyviai platinant informaciją. Reglamentas (EB) Nr. 1049/2001 taikomas Europos Parlamentui, Tarybai ir Komisijai bei agentūroms ir panašioms organams, įsteigtiems Bendrijos teisės aktu. Jame šioms institucijoms numatomos taisyklės, didžiąja dalimi atitinkančios nustatytąsias Orhuso konvencijoje. Reglamento (EB) 1049/2001 taikymą būtina išplėsti visoms kitoms Bendrijos institucijoms ir organams.
- (13) Tais atvejais, kai Orhuso konvencijoje yra nuostatų, kurių visiškai arba iš dalies nėra Reglamente (EB) 1049/2001, tokias nuostatas, visų pirma dėl informacijos apie aplinką rinkimo ir platinimo, būtina numatyti.
- (14) Tam, kad visuomenės teisė gauti informaciją apie aplinką būtų veiksminga, svarbiausia, kad tokia informacija būtų kokybiška. Todėl reikia nustatyti taisykles, įpareigojančias Bendrijos institucijas ir organus užtikrinti informacijos kokybę.
- (15) Tais atvejais, kai Reglamentas Nr. 1049/2001 numato išimtis, šios turėtų būti taikomos *mutatis mutandis* prašymams gauti informaciją apie aplinką pagal šį reglamentą. Atsisakymo suteikti informaciją pagrindai teisės gauti informaciją apie aplinką atveju turėtų būti aiškinami ribojančiai, atsižvelgiant į visuomenės interesus, patenkinimą atskleidus informaciją, ir į tai, ar prašoma informacija yra susijusi su dujų ar teršalų išmetimu į aplinką. Terminas „komerciniai interesai“ apima susitarimus dėl konfidencialumo, sudarytus institucijų ar organų, vykdančių bankų funkcijas.
- (16) Vadovaujantis 1998 m. rugsėjo 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendimu Nr. 2119/98/EB dėl užkrečiamųjų ligų epidemiologinės priežiūros ir kontrolės tinklo Bendrijoje sukūrimo⁽²⁾, jau sukurtas Bendrijos tinklas, kurio tikslas — padedant Komisijai skatinti valstybių narių bendradarbiavimą ir tarpusavio koordinavimą siekiant gerinti kai kurių užkrečiamųjų ligų prevenciją ir kontrolę Bendrijoje. 2002 m. rugsėjo 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendimu Nr. 1786/2002 EB⁽³⁾ buvo priimta Bendrijos veiksmų visuomenės sveikatos srityje programa, papildanti nacionalinę politiką. Siekiami tikslai, kurie yra šios programos sudamosios dalys, — suteikti geresnę informaciją ir žinias siekiant gerinti visuomenės sveikatą bei stiprinti gebėjimus greitai ir koordinuotai reaguoti į sveikatai kylančią grėsmę — taip pat visiškai atitinka Orhuso konvencijos reikalavimus. Todėl šis reglamentas turėtų būti taikomas nepažeidžiant Sprendimo Nr. 2119/98/EB ir Sprendimo Nr. 1786/2002/EB.

⁽¹⁾ OL L 41, 2003 2 14, p. 26.

⁽²⁾ OL L 268, 1998 10 3, p. 1. Sprendimas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1882/2003 (OL L 284, 2003 10 31, p. 1).

⁽³⁾ OL L 271, 2002 10 9, p. 1. Sprendimas su pakeitimais, padarytais Sprendimu Nr. 786/2004/EB (OL L 138, 2004 4 30, p. 7).

(17) Orhuso konvencija reikalauja, kad Šalys parengtų nuostatas, leidžiančias visuomenei dalyvauti rengiant su aplinka susijusius planus bei programas. Tokiose nuostatose turėtų būti nustatyti pagrįsti laiko terminai informuoti visuomenę apie svarstomo su aplinka susijusio sprendimo priėmimą. Kad visuomenės dalyvavimas būtų veiksmingas, ji turi pradėti dalyvauti pradiniam etape, kai yra visos galimybės svarstyti įvairius variantus. Bendrijos institucijos ir organai, priimdami nuostatas dėl visuomenės dalyvavimo, turėtų nurodyti tą visuomenės dalį, kuri gali dalyvauti.

(18) Orhuso konvencijos 9 straipsnio 3 dalis numato galimybę teismo arba kita pakartotinio nagrinėjimo tvarka kreiptis dėl privačių asmenų arba valdžios institucijų veiksmų arba neveikimo, pažeidžiančių su aplinka susijusių teisės aktų nuostatas, užginčijimo. Nuostatos dėl teisės kreiptis į teismus turėtų atitikti Sutartį. Todėl šis reglamentas turėtų būti taikomas tik valdžios institucijų aktams ir neveikimui.

(19) Kad būtų užtikrintos tinkamos ir veiksmingos teisių gynimo priemonės, įskaitant teisių gynimą Europos Bendrijų Teisingumo Teisme pagal atitinkamas Sutarties nuostatas, reikėtų, kad ginčijamą aktą priėmusiai ar įtariamo administracinio neveikimo atveju — akto, kurį turėjo priimti, nepriėmusiai Bendrijos institucijai ar organui būtų suteikta galimybė persvarstyti savo anksesnį sprendimą arba neveikimo atveju — priimti aktą.

(20) Aplinkos apsaugos srityje veikiančios nevyriausybinių organizacijų, atitinkančios tam tikrus kriterijus, visų pirma siekiant užtikrinti, kad jos būtų nepriklausomos organizacijos, kurių svarbiausias tikslas yra skatinti aplinkos apsaugą, turėtų turėti teisę Bendrijos lygiu prašyti Bendrijos institucijos ar organo pagal aplinkos apsaugos teisę priimtų aktų ar neveikimo peržiūros vidaus tvarka, kad tokia institucija ar organas persvarstytų savo atitinkamą aktą ar neveikimą.

(21) Kai ankstesni prašymai dėl peržiūros vidaus tvarka nebuvo patenkinti, suinteresuota nevyriausybė organizacija turėtų galėti kreiptis į Teisingumo Teismą pagal atitinkamas Sutarties nuostatas.

(22) Šiame reglamente gerbiamos pagrindinės teisės ir laikomasi principų, pripažintų Europos Sąjungos sutarties 6 straipsnyje ir atspindėtų Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje, ypač jos 37 straipsnyje,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

I ANTRAŠTINĖ DALIS

BENDROSIOS NUOSTATOS

1 straipsnis

Tikslas

1. Šio reglamento tikslas — prisidėti prie išsipareigojimų, kylančių iš JTEEK Konvencijos dėl teisės gauti informaciją, visuomenės dalyvavimo priimant sprendimus ir teisės kreiptis į teismus aplinkosaugos klausimais (toliau — Orhuso konvencija), įgyvendinimo, nustatant taisykles dėl Konvencijos nuostatų taikymo Bendrijos institucijoms ir organams, visų pirma:

a) užtikrinant visuomenės teisę gauti Bendrijos institucijų ar organų turimą informaciją apie aplinką, kurią pastarieji gauna ar parengia, ir nustatant naudojimosi šia teise pagrindines sąlygas bei praktines priemones;

b) užtikrinant, kad informacija apie aplinką palaipsniui būtų pateikiama ir platinama visuomenei, siekiant, jog ji būtų kuo plačiau sistemiškai prieinama ir platinama. Tuo tikslu, jei įmanoma, visų pirma turi būti skatinamas kompiuterinių telekomunikacijų ir (arba) elektroninių technologijų naudojimas;

c) numatant visuomenės dalyvavimą rengiant su aplinka susijusius planus ir programas;

d) Bendrijos lygiu suteikiant teisę kreiptis į teismus aplinkosaugos klausimais šiame reglamente nustatytais sąlygomis.

2. Bendrijos institucijos ir organai taikydami šio reglamento nuostatas stengiasi padėti ir teikti patarimus visuomenei, kad ji galėtų gauti informaciją, taip pat kad visuomenei būtų sudarytos sąlygos dalyvauti priimant sprendimus bei kad ji galėtų kreiptis į teismus aplinkosaugos klausimais.

2 straipsnis

Sąvokų apibrėžimai

1. Šiame reglamente:

a) „Pareiškėjas“ — tai informacijos apie aplinką prašantis fizinis arba juridinis asmuo;

- b) „Visuomenė“ — tai vienas arba keli fiziniai arba juridiniai asmenys ir jų asociacijos, organizacijos ar grupės;
- c) „Bendrijos institucija ar organas“ — tai Sutartimi arba ja remiantis įsteigta vieša institucija, organas, tarnyba ar agentūra, išskyrus kai ji vykdo teismines ar teisėkūros funkcijas. Tačiau nuostatos pagal II antraštinę dalį taikomos Bendrijos institucijoms ir organams, vykdančioms teisėkūros funkcijas;
- d) „Informacija apie aplinką“ — tai rašytinės, vaizdinės, garso, elektroninės arba kitokios materialios formos informacija apie:
- i) aplinkos elementų, tokių kaip oro ir atmosferos, vandens, dirvos, žemės, kraštovaizdžio ir gamtinių vietovių, įskaitant pelkes, pakrantės ir jūrų zonas, biologinės įvairovės ir jos komponentų, įskaitant ir genetiškai modifikuotus organizmus, būklę ir šių elementų sąveiką;
 - ii) veiksnius, tokius kaip medžiagos, energija, triukšmas, radiacija arba atliekos, įskaitant radioaktyvias atliekas, dujas ar teršalus, išleidimus ir kitus išmetimus į aplinką, darančius arba galinčius daryti įtaką i punkte nurodytiems aplinkos elementams;
 - iii) priemones (įskaitant administracines priemones), tokias kaip politikos kryptys, teisės aktai, planai, programos, susitarimai aplinkosaugos srityje ir veiksmai, darantys arba galintys daryti įtaką i ir ii punktuose nurodytiems elementams ir veiksniams, bei šiems elementams apsaugoti sukurtas priemones ar veiklą;
 - iv) ataskaitas apie aplinkos apsaugos teisės aktų įgyvendinimą;
 - v) išlaidų ir gautos naudos bei kitas ekonomines analizes bei prielaidas, naudojamas vykdančiam iii punkte nurodytoms priemonėms ir veiksnum; ir
 - vi) žmonių sveikatos ir saugumo būklę, įskaitant atitinkamais atvejais maisto grandinės užteršimą, žmonių gyvenimo sąlygas, kultūros objektus ir statinius tiek, kiek jiems daro ar gali daryti įtaką i punkte nurodytų aplinkos elementų būklė arba ii ir iii punktuose nurodyti dalykai per šiuos elementus.
- e) „Su aplinka susiję planai ir programos“ — tai planai ir programos,
- i) kuriuos turi paruošti ir atitinkamais atvejais priimti Bendrijos institucija ar organas;
 - ii) kurie numatyti įstatymų ir kitų teisės aktų nuostatomis; ir
 - iii) kurie padeda ar gali būti reikšmingi siekiant Bendrijos aplinkos apsaugos politikos tikslų, pavyzdžiui, nustatytų Šeštojoje Bendrijos aplinkosaugos veiksmų programoje ar vėlesnėse bendrosiose aplinkosaugos veiksmų programose.
- Bendrosios aplinkosaugos veiksmų programos taip pat yra laikomos su aplinka susijusiais planais ir programomis.
- Ši sąvoka neapima finansinių, bankų ar biudžeto srities planų ir programų, t. y. tų, kurie nustato, kaip turėtų būti finansuojami konkretūs projektai ar veiksmai, arba tų, kurie susiję su siūlomais metiniais biudžetais arba, taip pat Bendrijos institucijos ar organo vidaus darbo programų, arba ekstremalių situacijų valdymo planų ir programų, skirtų tik civilinei saugai.
- f) „Aplinkos apsaugos teisė“ — tai Bendrijos teisės aktai, kurie, nepriklausomai nuo teisinio pagrindo, prisideda siekiant Sutartyje išdėstytą Bendrijos aplinkos apsaugos politikos tikslų: išlaikyti, saugoti ir gerinti aplinkos kokybę, saugoti žmonių sveikatą ir protingai bei racionaliai naudoti gamtos išteklius, remti tarptautinio lygio priemones, skirtas regioninėms ar pasaulinėms aplinkos problemoms spręsti;
- g) „Administracinis aktas“ — tai Bendrijos institucijos ar organo priimta individualiai taikoma priemonė pagal aplinkos apsaugos teisę, kuri yra teisiškai įpareigojanti ir turi išorinį poveikį;
- h) „Administracinis neveikimas“ — tai g punkte apibrėžto administracinio akto, kurį turi priimti Bendrijos institucija ar organas, nepriėmimas.
2. Administraciniai aktai ir administracinis neveikimas neapima priemonių, kurių imasi Bendrijos institucija arba organas, vykdančios administracinės peržiūros organo funkcijas, arba jo neveikimo, pavyzdžiui, pagal:
- a) Sutarties 81, 82, 86 ir 87 straipsnius (konkurencijos taisyklės);
 - b) Sutarties 226 ir 228 straipsnius (pažeidimo procedūra);
 - c) Sutarties 195 straipsnį (Ombudsmeno vykdomas nagrinėjimas);
 - d) Sutarties 280 straipsnį (OLAF vykdomas nagrinėjimas).

II ANTRAŠTINĖ DALIS

TEISĖ GAUTI INFORMACIJĄ APIE APLINKĄ

3 straipsnis

Reglamento (EB) Nr. 1049/2001 taikymas

Reglamentas (EB) Nr. 1049/2001 taikomas bet kokiam pareiškėjo prašymui susipažinti su Bendrijos institucijų ir organų turima informacija apie aplinką, nediskriminuojant dėl jo pilietybės, tautybės ar nuolatinės gyvenamosios vietos, o juridinio asmens atveju — nediskriminuojant dėl jo registruotos buveinės ar pagrindinės veiklos vietos.

Reglamente (EB) Nr. 1049/2001 naudojamas terminas „institucija“ šiame reglamente suprantamas kaip „Bendrijos institucija ar organas“.

4 straipsnis

Informacijos apie aplinką rinkimas ir platinimas

1. Bendrijos institucijos ir organai su jų funkcijomis susijusią ir jų turimą informaciją apie aplinką parengia taip, kad ją būtų galima aktyviai ir sistemiškai platinti visuomenei, ypač kompiuterinių telekomunikacijų ir (arba) elektroninių technologijų priemonėmis pagal Reglamento (EB) Nr. 1049/2001 11 straipsnio 1 ir 2 dalis ir 12 straipsnį. Jie šią informaciją apie aplinką palaipsniui pateikia elektroninėse duomenų bazėse, kurios yra lengvai prieinamos visuomenei viešaisiais telekomunikacijų tinklais. Tuo tikslu jie pateikia savo turimą informaciją apie aplinką duomenų bazėse ir aprūpina jas reikalinga paieškos pagalba ir kita programine įranga, skirta padėti visuomenei rasti jai reikalingą informaciją.

Į kompiuterinių telekomunikacijų ir (arba) elektroninių technologijų priemonėmis prieinamą informaciją nereikia įtraukti iki šio reglamento įsigaliojimo surinktos informacijos, nebent ji jau yra turima elektronine forma.

Bendrijos institucijos ir organai deda reikiamas pastangas, kad jų turima informacija apie aplinką būtų laikoma tokia forma arba tokia forma, kuri iš karto galima atkurti ir gauti kompiuterinių telekomunikacijų arba kitomis elektroninėmis priemonėmis.

2. Skelbtina ir platinama informacija apie aplinką turi būti atitinkamai atnaujinama. Be Reglamento (EB) Nr. 1049/2001 12 straipsnio 2 ir 3 dalyse ir 13 straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytų dokumentų, duomenų bazėse ar registruose turi būti pateikiami:

a) aplinkosaugos arba su aplinkosauga susijusių tarptautinių sutarčių, konvencijų arba susitarimų bei Bendrijos teisės aktų tekstai ir su aplinka susijusių politikos sričių, planų ir programų tekstai;

b) a punkte nurodytų dokumentų įgyvendinimo pažangos ataskaitos, kai Bendrijos institucijos arba organai jas parengia ar saugo elektronine forma;

c) 4 dalyje nurodytos aplinkos būklės ataskaitos;

d) duomenys, gauti stebint veiklą, darančią arba galinčią daryti įtaką aplinkai, arba tokių duomenų santraukos;

e) leidimai, darantys reikšmingą įtaką aplinkai, ir susitarimai aplinkosaugos srityje arba nuoroda, kur galima kreiptis dėl tokios informacijos arba ją rasti;

f) poveikio aplinkai studijos ir su aplinkos elementais susiję rizikos įvertinimai arba nuoroda, kur galima kreiptis dėl tokios informacijos arba ją rasti.

3. Atitinkamais atvejais Bendrijos institucijos ir organai gali įvykdyti 1 ir 2 dalies reikalavimus pateikdami nuorodas į interneto puslapius, kuriuose galima rasti informaciją.

4. Komisija užtikrina, kad reguliariai, ne rečiau kaip kas ketveri metai, būtų skelbiama ir platinama ataskaita apie aplinkos būklę, įskaitant informaciją apie aplinkos kokybę ir poveikį aplinkai.

5 straipsnis

Informacijos apie aplinką kokybė

1. Bendrijos institucijos ir organai savo įgaliojimų ribose užtikrina, kad jų surinkta informacija būtų naujausia, tiksli ir palyginama.

2. Bendrijos institucijos ir organai, pareiškėjui paprašius, praneša, kur galima rasti informaciją, jei ji yra, apie informacijai rinkti naudojamą matavimo tvarką, įskaitant analizės metodus, bandinių ėmimą ir bandinių parengimą arba nurodo naudotą standartizuotą procedūrą.

6 straipsnis

Išimčių taikymas prašymams susipažinti su informacija apie aplinką

1. Kiek tai susiję su Reglamento (EB) Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies pirmąją įtrauka, laikoma, kad svarbesnis visuomenės interesas atskleisti informaciją yra tuomet, kai informacija, kurios prašoma, yra susijusi su dujų ar teršalų išmetimu į aplinką. Dėl Reglamento (EB) Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 ir 3 dalyse nustatytų kitų išimčių — nustatant, ar esama svarbesnio visuomenės intereso atskleisti informaciją, ypač atsižvelgiama į tai, kad informacija, kurios prašoma, susijusi su dujų ar teršalų išmetimu į aplinką.

2. Be Reglamento (EB) Nr. 1049/2001 4 straipsnyje nustatytų išimčių, Bendrijos institucijos ir organai gali atsisakyti suteikti informaciją apie aplinką, jei jos atskleidimas neigiamai paveiktų aplinkos, su kuria ta informacija susijusi, apsaugą, pavyzdžiui, retų rūšių reprodukcijos vietų apsaugą.

3. Jeigu Bendrijos institucija ar organas turi informacijos, kurios šaltinis yra valstybė narė, ji konsultuojasi su ta valstybe nare ir taiko visas atitinkamas išimtis pagal Bendrijos teisę. Jeigu netaikoma jokia išimtis, suinteresuota institucija ar organas pateikia informaciją.

7 straipsnis

Prašymai gauti informaciją apie aplinką, kurios Bendrijos institucija ar organas neturi

Kai Bendrijos institucija ar organas gauna prašymą susipažinti su informacija apie aplinką ir ta Bendrijos institucija ar organas neturi tokios informacijos, jis kiek įmanoma greičiau praneša pareiškėjui apie Bendrijos instituciją, organą ar valdžios instituciją, kaip apibrėžta Direktyvoje 2003/4/EB, į kurią jo manymu galima kreiptis siekiant gauti prašomą informaciją, arba prašymą perduoda atitinkamai Bendrijos institucijai, organui ar valdžios institucijai ir apie tai praneša pareiškėjui.

8 straipsnis

Bendradarbiavimas

Iškilus neišvengiamai grėsmei žmonių sveikatai arba aplinkai, kuri atsiranda dėl žmonių veiklos arba gamtinių priežasčių, Bendrijos institucijos ir organai, paprašius valdžios institucijoms, kaip apibrėžta Direktyvoje 2003/4/EB, bendradarbiauja su tomis valdžios institucijomis ir joms padeda, kad pastarosios galėtų iš karto nedelsdamos išplatinti visuomenei, kuri gali būti paveikta, visą informaciją apie aplinką, kuri galėtų suteikti galimybę visuomenei imtis priemonių išvengti dėl grėsmės kylančios žalos ar ją sumažinti, jei tokią informaciją turi Bendrijos institucijos ir organai bei (arba) tos valdžios institucijos arba ji turima jų vardu.

Pirmoji pastraipa taikoma nepažeidžiant Bendrijos teisės aktuose, ypač Sprendime Nr. 2119/98/EB ir Sprendime Nr. 1786/2002/EB, nustatytų konkrečių išipareigojimų.

III ANTRAŠTINĖ DALIS

VISUOMENĖS DALYVAVIMAS RENGIANČIAMS SU APLINKA SUSIJUSIEMS PLANAMS IR PROGRAMAM

9 straipsnis

1. Bendrijos institucijos ir organai atitinkamomis praktinėmis ir (arba) kitomis nuostatomis numato visuomenei išankstines ir veiksmingas galimybes tuo metu, kai yra visos galimybės svarstyti įvairius variantus, dalyvauti rengiant, keičiant arba peržiūrint su aplinka susijusius planus ar programas. Visų pirma, kai Komisija rengia pasiūlymą dėl tokio

plano ar programos, kuri pateikiama kitoms Bendrijos institucijoms ar organams sprendimui priimti, ji numato visuomenės dalyvavimo tame parengiamajame etape galimybę.

2. Atsižvelgdamos į šio reglamento tikslus Bendrijos institucijos ir organai nustato visuomenės dalį, kuriai turi arba gali turėti poveikio šio straipsnio 1 dalyje nurodytas planas ar programa, arba visuomenės dalį, kuri gali būti suinteresuota tokiu planu ar programa.

3. Bendrijos institucijos ir organai užtikrina, kad 2 dalyje nurodyta visuomenė viešais skelbimais arba kitomis tinkamomis priemonėmis, pavyzdžiui elektroninėmis visuomenės informavimo priemonėmis, jei jos prieinamos, būtų informuota apie:

- a) pasiūlymo projektą, jei jis yra;
- b) informaciją apie aplinką arba aplinkos vertinimą, susijusį su rengiamu planu ar programa, jei ji yra; ir
- c) praktinę visuomenės dalyvavimo tvarką, įskaitant:
 - i) administracinį subjektą, iš kurio galima gauti atitinkamą informaciją,
 - ii) administracinį subjektą, kuriam galima pateikti pastabas, nuomones ar klausimus, ir
 - iii) pakankamus terminus informuoti visuomenę bei jai pasirengti ir veiksmingai dalyvauti priimant sprendimą aplinkos klausimais.

4. Pastaboms pateikti nustatomas ne mažesnis kaip keturių savaitių terminas. Jeigu organizuojami susitikimai ar posėdžiai, apie juos informuojama iš anksto, ne vėliau kaip prieš keturias savaites. Terminai gali būti sutrumpinami skubiais atvejais arba kai visuomenė jau turėjo galimybę pateikti pastabas svarstomam planui ar programai.

IV ANTRAŠTINĖ DALIS

VIDAUS PERŽIŪRA IR TEISĖ KREIPTIS Į TEISMUS

10 straipsnis

Prašymas peržiūrėti administracinius aktus vidaus tvarka

1. Bet kuri nevyriausybinių organizacijų, atitinkanti 11 straipsnyje nustatytus kriterijus, turi teisę pateikti prašymą dėl vidaus peržiūros Bendrijos institucijai ar organui, priėmusiam administracinį aktą pagal aplinkos apsaugos teisę arba įtariamo administracinio neveikimo atveju — tam, kuris turėjo priimti tokį aktą.

Toks prašymas pateikiamas raštu ir ne vėliau kaip per keturias savaites po vėliausios iš šių datų — administracinio akto priėmimo, pranešimo apie jį ar jo paskelbimo datos, arba įtariamo neveikimo atveju — ne vėliau kaip per keturias savaites nuo tos dienos, kai buvo paprašyta priimti administracinį aktą. Prašyme nurodomi peržiūros pagrindai.

2. 1 dalyje nurodyta Bendrijos institucija arba organas apsveria kiekvieną tokį prašymą, išskyrus jei prašymas yra aiškiai nepagrįstas. Savo sprendimo motyvus Bendrijos institucija ar organas nurodo atsakyme, kuris pateikiamas raštu kuo greičiau, bet ne vėliau kaip per dvyliką savaičių nuo prašymo gavimo.

3. Kai Bendrijos institucija ar organas negali imtis veiksmų 2 dalyje nustatyta tvarka, nors deramai to siekia, jis kuo greičiau ir ne vėliau kaip per toje dalyje nurodytą terminą informuoja prašymą pateikusią nevyriausybinių organizaciją apie savo neveikimo priežastis ir kada jis planuoja imtis veiksmų.

Bet kokių atvejų Bendrijos institucija ar organas imasi veiksmų per aštuoniolika savaičių nuo prašymo gavimo.

11 straipsnis

Teisės įgijimo Bendrijoje kriterijai

1. Nevyriausybinių organizacijų turi teisę pateikti prašymą dėl vidaus peržiūros pagal 10 straipsnį, jeigu:

- a) ji yra savarankiškas pelno nesiekiantis juridinis asmuo pagal valstybės narės nacionalinę teisę ar praktiką;
- b) svarbiausias jos nurodomas tikslas — skatinti aplinkos apsaugą pagal aplinkos apsaugos teisę;
- c) ji veikia daugiau kaip dvejus metus ir aktyviai siekia savo tikslo, kaip nurodyta b punkte;
- d) klausimas, dėl kurio pateiktas prašymas dėl vidaus peržiūros, priskirtinas jos tikslui ir veiklos sričiai;

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje,

Europos Parlamento vardu
Pirmininkas

...

2. Komisija priima nuostatas, reikalingas užtikrinti nuoseklų ir skaidrų 1 dalyje minėtų kriterijų taikymą.

12 straipsnis

Nagrinėjimas Teisingumo Teisme

1. Nevyriausybinių organizacijų, pateikusių prašymą dėl vidaus peržiūros pagal 10 straipsnį, gali pradėti teisminį procesą Teisingumo Teisme pagal atitinkamas Sutarties nuostatas.

2. Kai Bendrijos institucija arba organas nesiima veiksmų pagal 10 straipsnio 2 arba 3 dalį, nevyriausybinių organizacijų gali pradėti teisminį procesą Teisingumo Teisme pagal atitinkamas Sutarties nuostatas.

V ANTRAŠTINĖ DALIS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

13 straipsnis

Taikymo priemonės

Prereikusių Bendrijos institucijos ir organų savo darbo tvarkos taisyklės suderina su šio reglamento nuostatomis. Tokie pataisymai įsigalioja nuo... (*).

14 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja trečią dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Jis taikomas nuo... (**).

Tarybos vardu
Pirmininkas

...

(*) ...
(**) ...

TARYBOS MOTYVŲ PAREIŠKIMAS

I. ĮVADAS

Komisija 2003 m. spalio 28 d. priėmė pasiūlymą dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento dėl Orhuso konvencijos dėl teisės gauti informaciją, visuomenės dalyvavimo priimanč sprendimus ir teisės kreiptis į teismus aplinkosaugos klausimais nuostatų taikymo EB institucijoms ir organams.

Europos Parlamentas 2004 m. kovo 29 d. — balandžio 1 d. sesijoje priėmė nuomonę po pirmojo svarstymo.

Ekonomikos ir socialinių reikalų komitetas savo nuomonę priėmė 2004 m. balandžio 29 d. ⁽¹⁾

Taryba bendrąją poziciją priėmė 2005 m. liepos 18 d.

II. TIKSLAS

Siūlomo reglamento tikslas — Orhuso konvencijos principus taikyti Bendrijos institucijoms ir organams, Bendrijos lygiu nustatant teisės gauti informaciją, visuomenės dalyvavimo priimanč sprendimus ir teisės kreiptis į teismus aplinkosaugos klausimais reikalavimų sistemą. Todėl jis padeda siekti Bendrijos aplinkos politikos tikslų, nurodytų EB sutarties 174 straipsnio 1 dalyje. Galiausiai, priėmus šį pasiūlymą dėl reglamento, pasauliniu lygiu būtų parodyta, kad Europos bendrija yra pasiryžusi prisiimti atsakomybę aplinkosaugos srityje.

III. BENDROSIOS POZICIJOS ANALIZĖ

1. Bendrieji klausimai

Į bendrąją poziciją pažodžiui, iš dalies arba iš esmės įtraukta daugelis Europos Parlamento per pirmąjį svarstymą priimtų pakeitimų. Pirmiausia, buvo patikslinti ir sustiprinti procedūriniai reikalavimai, kurių Bendrijos institucijos ir organai turi laikytis visuomenės informavimo ir visuomenės dalyvavimo priimanč sprendimus srityse. Dėl teisės kreiptis į teismus buvo supaprastinti kriterijai, pagal kuriuos suteikiama teisė pateikti prašymą dėl vidaus peržiūros. Reikalavimus atitinkantiems subjektams (šiuo metu jie apibrėžiami kaip nevyriausybinių organizacijų, atitinkančios nustatytus kriterijus) nebėra būtina veikti Bendrijos lygiu, tačiau prašymai turi būti susiję su Bendrijos lygiu sprendžiamais klausimais, t. y. atitikti 2 straipsnio f dalyje pateiktą aplinkos apsaugos teisės sąvokos apibrėžimą.

Tačiau kiti pakeitimai bendrojoje pozicijoje nėra atspindėti, nes Taryba nutarė, kad jie buvo nereikalingi ir (arba) nepageidaujami ar pirminio Komisijos pasiūlymo nuostatos buvo išbrauktos arba visiškai perrašytos.

Bendrojoje pozicijoje taip pat yra kitų pakeitimų, nenumatytų Europos Parlamento per pirmąjį svarstymą priimtoje nuomonėje. Be to, buvo atlikta keletas redakcinių pakeitimų, siekiant teksto aiškumo ar bendro reglamento nuoseklumo.

2. Konkretūs klausimai

Pirmiausia, Taryba sutarė, kad:

— **39, 40 ir 41 pakeitimai** nebuvo priimtini, nes tvarus vystymasis nepatenka į Konvencijos taikymo sritį ir neatitinka EB sutarties 174 straipsnio dėl aplinkos politikos tikslų,

⁽¹⁾ OL C, 2004 4 30, p. 52.

- **1 pakeitimas** atitiko 7 konstatuojamosios dalies formuluotę,
- **56 pakeitimas** būtų sukūręs iš dalies sutampantį išimčių režimą: Reglamente (EB) Nr. 1049/2001 numatytas pakankamas pagrindas, kad būtų užtikrintas Konvencijos laikymasis,
- **3, 7 ir 10 pakeitimuose** buvo numatyta daugiau, nei reikalaujama pagal Orhuso konvenciją, ir todėl jie nėra reikalingi Konvencijos laikymuisi užtikrinti,
- **5 pakeitimas** nebuvo susijęs su konkrečiomis reglamento nuostatomis; į susirūpinimą, kad procedūras reikėtų racionalizuoti, pirmiausia atsižvelgiama bendrosios pozicijos 10–12 straipsniuose,
- **8 ir 44 pakeitimai** nebuvo reikalingi, kadangi sąvoka „reikalavimus atitinkantis subjektas“ buvo išbraukta iš teksto,
- **9 pakeitimas** nebuvo priimtinas, nes bendrojoje pozicijoje pateikiamas sąvokos „informacija apie aplinką“ apibrėžimas buvo perimtas iš Direktyvos 2003/4/EB dėl visuomenės galimybės susipažinti su informacija apie aplinką,
- **16 pakeitime** buvo numatyta daugiau nei Direktyvos 2003/4/EB nuostatose dėl informacijos platinimo, ir juo būtų buvę sukurta nereikalinga administracinė našta,
- **17 ir 19 pakeitimuose** buvo kartojamos nuostatos, kurios jau yra aiškios Reglamente (EB) Nr. 1049/2001,
- **21, 22 ir 23 pakeitimai** pasirodė per daug įpareigojantys: pagal bendrus reglamente išdėstytus principus institucijos ir organai turėtų patys spręsti, koku būdu reikia atsižvelgti į visuomenės dalyvavimo rezultatus,
- **25 pakeitimas** negalėjo būti priimtas, nes pagal jį būtų labai sulėtėjusios procedūros,
- **30, 42, 47, 48, 49, 50, 52 ir 53 pakeitimai** buvo nepriimtini, kadangi pagal Orhuso konvenciją Šalys pačios nustato sąlygas, pagal kurias suteikiama teisė kreiptis į teismus. Išskyrus tai, kad pagal bendrąją poziciją sąvoka „reikalavimus atitinkantis subjektas“ taikoma tik tam tikras sąlygas atitinkančioms nevyriausybinėms organizacijoms, šioje pozicijoje atidžiai laikomasi EB sutarties 230 straipsnio 4 dalies ir 232 straipsnio 3 dalies nuostatų, kurių pakanka, kad būtų užtikrintas Konvencijos laikymasis,
- **51 pakeitimas** buvo nereikalingas, kadangi EB sutarties 195 straipsnyje nustatytų sąlygų kreiptis į ombudsmeną pakanka, kad būtų užtikrintas Konvencijos laikymasis; todėl jų nereikėtų keisti,
- Kai kurioms **33, 35 ir 58 pakeitimų** dalims buvo pritarta. Tačiau, atsižvelgiant į aplinkos apsaugos teisės sąvokos apibrėžimą, kaip pirmiau paaiškinta kalbant apie 39, 40 ir 41 pakeitimus, laikyta, kad šiame dokumente nėra tinkama įterpti nuorodą į tvarų vystymąsi. Be to, bendroji pozicija užtikrina, kad nustatant kriterijus, pagal kuriuos suteikiama teisė pateikti prašymą (dabar 11 straipsnis), būtų išvengta teisinės dviprasmybės,
- **36 pakeitimas** nebėra reikalingas, kadangi atitinkamas straipsnis buvo išbrauktas (pirminio pasiūlymo 13 straipsnis), o 12 straipsnis buvo perrašytas (dabar 11 straipsnis),
- **37 ir 38 pakeitimai** turėtų būti atmesti, kadangi ne visos Bendrijos institucijos ir organai turės automatiškai pritaikyti savo darbo tvarkos taisykles. Jei to prireiktų, šiam tikslui, o vėliau — ir naujo reglamento taikymui turėtų būti suteikta pakankamai laiko.

IV. IŠVADOS

Taryba mano, kad bendrojoje pozicijoje pateikiamas suderintų priemonių paketas, kuriuo pagrįstomis sąnaudomis būtų prisidėta siekiant EB sutarties 174 straipsnio 1 dalyje nurodytą Bendrijos aplinkos politikos tikslą, užtikrinant Orhuso konvencijos reikalavimų laikymąsi ir suderinamumą su esamais teisės aktais, pirmiausia su Reglamentu (EB) Nr. 1049/2001.

Ji tikisi konstruktyvių diskusijų su Europos Parlamentu, kad reglamentas būtų priimtas kuo greičiau.

TARYBOS PRIIMTA BENDROJI POZICIJA (EB) Nr. 32/2005

2005 m. liepos 18 d.

siekiant priimti ... Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. .../2005 dėl Tarptautinio saugos valdymo kodekso įgyvendinimo Bendrijoje ir panaikinantį Tarybos reglamentą (EB) Nr. 3051/95

(2005/C 264 E/03)

(tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Europos bendrijos steigimo sutartį, ir ypač į jos 80 straipsnio 2 dalį,

atsižvelgdami į Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,

pasikonsultavę su Regionų komitetu,

laikydami Sutarties 251 straipsnyje nustatytos tvarkos ⁽²⁾,

kadangi:

(1) Tarptautinį saugaus laivų eksploatavimo ir taršos prevencijos valdymo kodeksą (toliau — ISM kodeksas) 1993 m. priėmė Tarptautinė jūrų organizacija (TJO). 1994 m. gegužės mėnesį priėmus 1974 m. Tarptautinės konvencijos dėl žmogaus gyvybės apsaugos jūroje (SOLAS) IX skyrių „Saugaus laivų eksploatavimo valdymas“, šis kodeksas palaipsniui tapo privalomu daugumai tarptautiniais reisais plaukiojančių laivų.

(2) ISM kodeksą TJO iš dalies pakeitė 2000 m. gruodžio 5 d. priimta Rezoliucija MSC.104 (73).

(3) ISM kodekso įgyvendinimo gairės administracijoms buvo priimtos 1995 m. lapkričio 23 d. TJO rezoliucija A.788 (19). Šios gairės buvo iš dalies pakeistos 2001 m. lapkričio 29 d. priimta Rezoliucija A.913(22).

(4) 1995 m. gruodžio 8 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 3051/95 dėl ro-ro tipo keleivinių keltų (ro-ro keltų) saugaus valdymo ⁽³⁾ ISM kodeksas nuo 1996 m. liepos 1 d. tapo privalomas Bendrijos lygiu visiems reguliarias paslaugas teikiantiems ro-ro keleiviniams keltams, įplaukiantiems į valstybių narių uostus ir išplaukiantiems iš jų bei plaukiojantiems vidaus ir tarptautiniais reisais, nepriklausomai nuo jų vėliavos. Tai buvo pirmasis žingsnis siekiant užtikrinti vienodą ir nuoseklų ISM kodekso įgyvendinimą visose valstybėse narėse.

(5) 1998 m. liepos 1 d. ISM kodeksas pagal SOLAS konvencijos IX skyriaus nuostatas tapo privalomas bendrovėms, eksploatuojančioms keleivinius laivus, įskaitant greitaeigius keleivinius laivus, naftos tanklaivius, cheminių medžiagų tanklaivius, dujovežius, balkerius ir krovinius greitaeigius ne mažesnio kaip 500 tonų bendrojo tonažo laivus, plaukiojančius tarptautiniais reisais.

(6) 2002 m. liepos 1 d. ISM kodeksas tapo privalomas bendrovėms, eksploatuojančioms kitus 500 tonų ir didesnio bendrojo tonažo krovinius laivus ir mobiliuosius gręžimo įrenginius atviroje jūroje, plaukiojančius tarptautiniais reisais.

(7) Žmogaus gyvybės jūroje sauga ir aplinkos apsauga gali būti veiksmingai sustiprinta taikant ISM kodeksą griežtai ir privaloma tvarka.

(8) Pageidautina ISM kodeksą tiesiogiai taikyti laivams, plaukiojantiems su valstybės narės vėliava, ir laivams, nepriklausomai nuo jų vėliavos, kurie yra naudojami tik vidaus reisams arba reguliarioms laivybos paslaugoms, kurias teikiant įplaukiama į valstybių narių uostus arba išplaukiama iš jų.

(9) Priėmus naują tiesiogiai taikomą reglamentą turėtų būti užtikrintas ISM kodekso įgyvendinimas, atsižvelgiant į tai, kad valstybės narės nusprendžia, ar taikyti šį kodeksą laivams, plaukiojantiems tik uosto teritorijose, nepriklausomai nuo jų vėliavos.

(10) Todėl Reglamentas (EB) Nr. 3051/95 turėtų būti panaikintas.

⁽¹⁾ OL C 302, 2004 12 7, p. 20.

⁽²⁾ 2004 m. kovo 10 d. Europos Parlamento nuomonė (C 102 E, 2004 4 28, p. 565), 2005 m. liepos 18 d. Tarybos bendroji pozicija ir ... Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje).

⁽³⁾ OL L 320, 1995 12 30, p. 14. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 2099/2002 (OL L 324, 2002 11 29, p. 1).

- (11) Jei valstybė narė mano, kad bendrovėms sudėtinga laikytis konkrečių ISM kodekso A dalies nuostatų, skirtų tam tikriems laivams ar laivų kategorijoms, plaukiojantiems tik vidaus reisais toje valstybėje narėje, ji gali visiškai ar iš dalies nukrypti nuo tų nuostatų priimdama priemones, užtikrinančias lygiavertį kodekso tikslų pasiekimą. Tokiems laivams ir bendrovėms ji gali nustatyti alternatyvias liudijimų išdavimo ir patikros procedūras.

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Tikslas

- (12) Būtina atsižvelgti į 1995 m. birželio 19 d. Tarybos direktyvą 95/21/EB dėl uosto valstybės vykdomos laivninkystės kontrolės⁴.

Šio reglamento tikslas — sustiprinti 3 straipsnio 1 dalyje nurodytų laivų saugos valdymą ir saugų eksploatavimą bei užkirsti kelią taršai iš laivų užtikrinant, kad šiuos laivus eksploatuojančios bendrovės laikytųsi ISM kodekso:

a) sukurdamos, įdiegamos ir tinkamai prižiūrimos saugos valdymo sistemos laivuose ir krante; ir

- (13) Būtina taip pat atsižvelgti į 1994 m. lapkričio 22 d. Tarybos direktyvą 94/57/EB dėl laivų apžiūros ir tikrinimo organizacijų ir atitinkamos jūrų administracijų veiklos bendrųjų taisyklių ir standartų⁽¹⁾, siekiant dėl šio reglamento taikymo tikslų apibrėžti pripažintas organizacijas, ir į 1998 m. kovo 17 d. Tarybos direktyvą 98/18/EB dėl keleivinių laivų saugos taisyklių ir standartų⁽²⁾, siekiant nustatyti šio reglamento taikymo sritį keleivinių laivų, plaukiojančių vidaus reisais, atžvilgiu.

b) laivo vėliavos valstybės ir uosto valstybės administracijoms kontroliuojant šias sistemas.

2 straipsnis

Sąvokų apibrėžimai

- (14) II priedo pakeitimui reikalingos priemonės turėtų būti priimanamos pagal 1999 m. birželio 28 d. Tarybos sprendimą 1999/468/EB, nustatantį Komisijos naudojimosi jai suteiktais įgyvendinimo įgaliojimais tvarką⁽³⁾.

Šiame reglamente vartojamos tokios sąvokos:

- (15) Kadangi šio reglamento tikslų, t. y. sustiprinti laivų saugos valdymą ir saugų eksploatavimą bei užkirsti kelią taršai iš laivų, valstybės narės negali deramai pasiekti ir kadangi to tikslo būtų geriau siekti Bendrijos lygmeniu, laikydamosi Sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo Bendrija gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šiuo reglamentu neviršijama to, kas būtina nurodytiems tikslams pasiekti,

1) „ISM kodeksas“ — tai Tarptautinis saugaus laivų eksploatavimo ir taršos prevencijos valdymo kodeksas, kurį Tarptautinė jūrų organizacija (TJO) priėmė 1993 m. lapkričio 4 d. Asamblėjos rezoliucija A.741 (18), su pakeitimais, padarytais 2000 m. gruodžio 5 d. Jūrų saugumo komiteto rezoliucija MSC.104 (73), ir kurio naujausia redakcija išdėstyta šio reglamento I priede;

2) „pripažinta organizacija“ — tai pagal Direktyvą 94/57/EB pripažinta įstaiga;

3) „bendrovė“ — tai laivo savininkas arba kita organizacija ar asmuo, pavyzdžiui, valdytojas ar laivo be įgulos frachtuotojas, kuris iš laivo savininko yra perėmęs atsakomybę už laivo eksploatavimą ir prisiimdamas šią atsakomybę sutiko perimti visas ISM kodeksu nustatytas pareigas ir atsakomybę;

4) „keleivinis laivas“ — tai laivas, įskaitant greitaeigius laivus, skirtas vežti daugiau kaip dvylika keleivių, arba povandeninis keleivinis laivas;

⁽¹⁾ OL L 157, 1995 7 7, p. 1. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/84/EB (OL L 324, 2002 11 29, p. 53).

⁽²⁾ OL L 319, 1994 12 12, p. 20. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 2002/84/EB.

⁽³⁾ OL L 144, 1998 5 15, p. 1. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos direktyva 2003/75/EB (OL L 190, 2003 7 30, p. 6).

5) „keleivis“ — tai kiekvienas asmuo laive, išskyrus:

3 straipsnis

a) laivo kapitoną ir įgulos narius arba kitus asmenis, įdarbintus arba einančius kokias nors pareigas laive ir dalyvaujančius to laivo veikloje; ir

b) vaiką iki vienerių metų amžiaus;

6) „greitaeigis laivas“ — tai greitaeigis laivas, kaip apibrėžta naujausios redakcijos SOLAS konvencijos X-1/2 taisyklėje. Greitaeigiams keleiviniams laivams taikomi Direktyvos 98/18/EB 2 straipsnio f punkte nurodyti apribojimai;

7) „krovininis laivas“ — tai laivas, įskaitant greitaeigius laivus, kuris nėra keleivinis laivas;

8) „tarptautinis reisas“ — tai reisas jūra iš valstybės narės ar bet kurios kitos valstybės uosto į uostą, kuris nėra toje valstybėje, arba atvirkščiai;

9) „vidaus reisas“ — tai reisas jūros rajonuose iš valstybės narės uosto į tą patį arba kitą uostą toje valstybėje narėje;

10) „reguliarios laivybos paslaugos“ — tai serija laivo reisų, kuriais užtikrinamas susisiekimas tarp tų pačių dviejų ar daugiau taškų:

a) pagal paskelbtą tvarkaraštį; arba

b) tokio dažnumo ir reguliarumo reissais, kad jie sudaro atpažįstamą sistemingą seriją;

11) „ro-ro keleivinis keltas“ — tai keleivinis jūrų laivas, kaip apibrėžta naujausios redakcijos SOLAS konvencijos II-1 skyriuje;

12) „povandeninis keleivinis laivas“ — tai keleivinis mobilus laivas, skirtas plaukioti po vandeniu ir besinaudojantis antvandenine pagalba, pvz., antvandeniniame laive ar krante esančia įranga, skirta stebėjimui arba vienai ar daugiau iš šių užduočių:

a) maitinimo šaltinių kartotinei įkrovai;

b) suslėgto oro atsargoms papildyti;

c) gyvybei palaikyti būtinoms priemonėms papildyti;

13) „mobilusis gręžimo įrenginys atviroje jūroje“ — tai laivas, kurį galima naudoti gręžimo darbams, skirtiems jūros dugno gelmių ištekliams, pavyzdžiui, skystiems arba dujiniams angliavandeniliams, sierai ar druskai, žvalgyti ar išgauti;

14) „bendrasis tonažas“ — tai laivo bendrasis tonažas, nustatytas pagal 1969 m. Tarptautinę konvenciją dėl laivų tonažo nustatymo, arba, jei laivai plaukioja tik vidaus reissais ir jų matmenys nėra nustatyti pagal minėtą konvenciją, — laivo bendrasis tonažas, nustatytas pagal nacionalinius tonažo nustatymo teisės aktus.

Taikymo apimtis

1. Šis reglamentas taikomas šių tipų laivams ir juos eksploatuojančioms bendrovėms:

a) krovininiams laivams ir keleiviniams laivams, plaukiojantiems su valstybės narės vėliava tarptautiniais reissais;

b) krovininiams laivams ir keleiviniams laivams, plaukiojantiems tik vidaus reissais, nepriklausomai nuo jų vėliavos;

c) krovininiams laivams ir keleiviniams laivams, kurie, teikiant reguliarias laivybos paslaugas, įplaukia į valstybių narių uostus arba išplaukia iš jų, nepriklausomai nuo jų vėliavos;

d) mobiliesiems gręžimo įrenginiams atviroje jūroje, kurie eksploatuojami turint valstybės narės įgaliojimą.

2. Šis reglamentas netaikomas šių tipų laivams ar juos eksploatuojančioms bendrovėms:

a) karo laivams ir kariniams transporto laivams bei kitiems laivams, kurie priklauso valstybei narei ar yra jos eksploatuojami ir naudojami tik valstybinei nekomercinei veiklai;

b) ne mechaninėmis priemonėmis varomiems laivams, mediniams primityvios konstrukcijos laivams, pramoginėms jachtoms ir pramoginiams laivams, išskyrus tuos atvejus, kai šie laivai turi ar turės įgulą ir komerciniais tikslais veža daugiau kaip 12 keleivių;

c) žvejybos laivams;

d) krovininiams laivams ir mobiliesiems gręžimo įrenginiams atviroje jūroje, kurių bendrasis tonažas yra mažesnis kaip 500 tonų;

e) C ir D klasių keleiviniams laivams, išskyrus ro-ro keleivinius keltus, plaukiojantiems jūros rajonuose, kaip apibrėžta Direktyvos 98/18/EB 4 straipsnyje.

4 straipsnis

Atitiktis

Valstybės narės užtikrina, kad visos bendrovės, eksploatuojančios laivus, kuriems taikomas šis reglamentas, laikytųsi šio reglamento nuostatų.

5 straipsnis

Saugos valdymo reikalavimai

3 straipsnio 1 dalyje nurodyti laivai ir juos eksploatuojančios bendrovės laikosi ISM kodekso A dalies reikalavimų.

6 straipsnis

Liudijimų išdavimas ir patikra

Išduodamos liudijimus ir vykdydamos patikrą valstybės narės laikosi ISM kodekso B dalies nuostatų.

7 straipsnis

Išimtis

1. Jei valstybė narė mano, kad praktikoje bendrovėms sudėtinga laikytis ISM kodekso A dalies 6, 7, 9, 11 ir 12 punktų nuostatų tam tikrų laivų ar laivų kategorijų, plaukiojančių tik vidaus reisiais toje valstybėje narėje, atžvilgiu, ji gali visiškai ar iš dalies nukrypti nuo šių nuostatų taikydama priemonės, užtikrinančias lygiavertį kodekso tikslų pasiekimą.

2. Jei valstybė narė mano, kad laivams ir bendrovėms, kuriems pagal 1 dalį buvo pritaikyta išimtis, sudėtinga taikyti 6 straipsnyje išdėstytus reikalavimus, ji gali nustatyti alternatyvias liudijimų išdavimo ir patikros procedūras.

3. Esant 1 dalyje ir, jei taikoma, 2 dalyje nurodytoms aplinkybėms, taikoma ši procedūra:

- a) atitinkama valstybė narė praneša Komisijai apie išimtį ir priemones, kurias ji ketina priimti;
- b) jei per šešis mėnesius nuo pranešimo 12 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka nusprendžiama, kad siūloma išimtis nėra pagrįsta arba siūlomos priemonės nėra pakankamos, minėtoji valstybė narė arba pakeičia pasiūlytas nuostatas arba jų nepriima;
- c) valstybė narė paskelbia priimtas priemones su tiesiogine nuoroda į 1 dalį ir, jei taikoma, — 2 dalį.

4. Pritaikiusi išimtį pagal 1 dalį ir, jei taikoma, — 2 dalį, atitinkama valstybė narė išduoda liudijimą pagal II priedo 5 punkto antrąją pastraipą, nurodydama taikytinus veiklos apribojimus.

8 straipsnis

Liudijimų galiojimas, priėmimas ir pripažinimas

1. Atitikties dokumentas galioja ne ilgiau kaip penkerius metus nuo jo išdavimo dienos. Saugos valdymo liudijimas galioja ne ilgiau kaip penkerius metus nuo jo išdavimo dienos.

2. Tais atvejais, kai atitikties dokumentas ir saugos valdymo liudijimas atnaujinami, taikomos atitinkamos ISM kodekso B dalies nuostatos.

3. Valstybės narės priima kitos valstybės narės administracijos arba, tos administracijos vardu, pripažintos organizacijos išduotus atitikties dokumentus, laikinuosius atitikties dokumentus, saugos valdymo liudijimus ir laikinuosius saugos valdymo liudijimus.

4. Valstybės narės priima trečiųjų šalių administracijų arba tų administracijų vardu išduotus atitikties dokumentus, laikinuosius atitikties dokumentus, saugos valdymo liudijimus ir laikinuosius saugos valdymo liudijimus.

Tačiau, atitinkama(-os) valstybė(-ės) narė(-ės) tinkamais būdais patikrina, ar reguliarioms laivybos paslaugoms naudojamų laivų atitikties dokumentai, laikinieji atitikties dokumentai, saugos valdymo liudijimai ir laikinieji saugos valdymo liudijimai, išduoti trečiųjų šalių administracijų vardu, atitinka ISM kodeksą, arba patikra atliekama jos(-ų) vardu, nebent dokumentus išdavė valstybės narės administracija arba pripažinta organizacija.

9 straipsnis

Sankcijos

Valstybės narės nustato taisykles dėl sankcijų, taikytinų už šio reglamento pažeidimus, ir imasi visų būtinų priemonių jų įgyvendinimui užtikrinti. Nustatytos sankcijos turi būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasančios.

10 straipsnis

Ataskaitos

1. Valstybės narės kas dveji metai teikia Komisijai šio reglamento įgyvendinimo ataskaitas.

2. Komisija 12 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka nustato pavyzdinę tokių ataskaitų formą.

3. Komisija, padedant Europos saugumo jūroje agentūrai, per šešis mėnesius nuo valstybių narių ataskaitų gavimo parengia suvestinį pranešimą apie šio reglamento įgyvendinimą, prireikus nurodydama siūlomas priemones. Šis pranešimas teikiamas Europos Parlamentui ir Tarybai.

11 straipsnis

Pakeitimai

1. Pagal 2002 m. lapkričio 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 2099/2002, įsteigiančio Jūrų saugumo ir teršimo iš laivų prevencijos komitetą (COSS) ir iš dalies keičiančio saugios laivybos ir teršimo iš laivų prevencijos reglamentus ⁽¹⁾ 5 straipsnį ISM kodekso pakeitimams šis reglamentas gali būti netaikomas.

2. II priedą galima iš dalies keisti 12 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka.

12 straipsnis

Komitetas

1. Komisijai padeda Jūrų saugumo ir teršimo iš laivų prevencijos komitetas (COSS), įsteigtas pagal Reglamento (EB) Nr. 2099/2002 3 straipsnį.

2. Darant nuorodą į šią dalį, taikomi Sprendimo 1999/468/EB 5 ir 7 straipsniai, atsižvelgiant į to sprendimo 8 straipsnio nuostatas.

Sprendimo 1999/468/EB 5 straipsnio 6 dalyje nurodytas laikotarpis yra du mėnesiai.

3. Komitetas priima savo darbo tvarkos taisykles.

13 straipsnis

Panaikinimas

1. Reglamentas (EB) Nr. 3051/95 panaikinamas nuo ... ⁽²⁾.

2. Iki ... (*) išduoti laikinieji atitikties dokumentai, laikinieji saugos valdymo liudijimai, atitikties dokumentai ir saugos valdymo liudijimai galioja iki jų galiojimo pabaigos arba iki kito jų patvirtinimo.

14 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Krovininiams ir keleiviniams laivams, kurie dar neprivalo laikytis ISM kodekso, šis reglamentas taikomas nuo ... (*).

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje,

Europos Parlamento vardu
Pirmininkas

...

Tarybos vardu
Pirmininkas

...

⁽¹⁾ OL L 184, 1999 7 17, p. 23.

⁽²⁾ OL L 324, 2002 11 29, p. 1. Reglamentas su pakeitimais, padarytais Komisijos reglamentu (EB) Nr. 415/2004 (OL L 68, 2004 3 6, p. 10).

(*) Šio reglamento įsigaliojimo diena.

I PRIEDAS

**TARPTAUTINIS SAUGAUS LAIVŲ EKSPLOATAVIMO IR TARŠOS PREVENCIJOS VALDYMO KODEKSAS
(TARPTAUTINIS SAUGOS VALDYMO (ISM) KODEKSAS)***A DALIS — ĮGYVENDINIMAS*

1. Bendrosios nuostatos
 - 1.1. **Sąvokų apibrėžimai**
 - 1.2. **Tikslai**
 - 1.3. **Taikymas**
 - 1.4. **Saugos valdymo sistemos (SMS) funkciniai reikalavimai**
2. SAUGOS IR APLINKOS APSAUGOS POLITIKA
3. BENDROVĖS ATSAKOMYBĖ IR ĮGALIOJIMAI
4. PASKIRTASIS(-IEJI) ASMUO (ASMENYS)
5. LAIVO KAPITONO ATSAKOMYBĖ IR ĮGALIOJIMAI
6. IŠTEKLIAI IR PERSONALAS
7. LAIVO EKSPLOATAVIMO PLANŲ RENGIMAS
8. AVARINĖ PARENGTIS
9. PRANEŠIMAI APIE NEATITIKTIS, NELAIMINGUS ATSITIKIMUS IR PAVOJINGUS ĮVYKIUS BEI JŲ ANALIZĖ
10. LAIVO IR ĮRANGOS TECHNINĖ PRIEŽIŪRA
11. DOKUMENTAI
12. BENDROVĖS PATIKRA, PERŽIŪRA IR ĮVERTINIMAS

B DALIS — LIUDIJIMŲ IŠDAVIMAS IR PATIKRA

13. Liudijimų išdavimas ir periodinė patikra
14. Laikinųjų liudijimų išdavimas
15. Patikra
16. Liudijimų formos

**TARPTAUTINIS SAUGAUS LAIVŲ EKSPLOATAVIMO IR TARŠOS PREVENCIJOS VALDYMO KODEKSAS
(TARPTAUTINIS SAUGOS VALDYMO (ISM) KODEKSAS)**

A DALIS — ĮGYVENDINIMAS

1. BENDROSIOS NUOSTATOS

1.1 Sąvokų apibrėžimai

Šio kodekso A ir B dalims taikomos šios sąvokos:

- 1.1.1. „Tarptautinis saugos valdymo (ISM) kodeksas“ — tai Asamblėjos priimtas Tarptautinis saugaus laivų eksploatavimo ir taršos prevencijos valdymo kodeksas su galimais pakeitimais, kuriuos atlieka Organizacija.
- 1.1.2. „Bendrovė“ — tai laivo savininkas arba kita organizacija ar asmuo, pavyzdžiui, valdytojas ar laivo be įgulos frachtuotojas, kuris iš laivo savininko yra perėmęs atsakomybę už laivo eksploatavimą ir prisiimdamas šią atsakomybę sutiko perimti visas šiuo kodeksu nustatytas pareigas ir atsakomybę.
- 1.1.3. „Administracija“ — tai valstybės, su kurios vėliava laivui suteikta teisė plaukioti, vyriausybė.
- 1.1.4. „Saugos valdymo sistema“ — tai struktūriškai apibrėžta ir dokumentais įforminta sistema, leidžianti bendrovės personalui veiksmingai įgyvendinti bendrovės saugos ir aplinkos apsaugos politiką.
- 1.1.5. „Atitikties dokumentas“ — tai dokumentas, išduotas bendrovei, kuri atitinka šio kodekso reikalavimus.
- 1.1.6. „Saugos valdymo liudijimas“ — tai laivui išduotas dokumentas, kuriuo pažymima, kad bendrovė ir jos laivo vadovybė veikia pagal patvirtintą saugos valdymo sistemą.
- 1.1.7. „Objektyvūs įrodymai“ — tai su sauga arba kurio nors saugos valdymo sistemos elemento būkle ir įgyvendinimu susijusi kiekybinė ar kokybinė informacija, įrašai arba pareiškimai apie faktus, kurie yra pagrįsti stebėjimais, matavimais ar bandymais ir kuriuos galima patikrinti.
- 1.1.8. „Pastebėjimas“ — tai pareiškimas apie faktą, parengtas atliekant saugos valdymo auditą ir pagrįstas objektyviais įrodymais.
- 1.1.9. „Neatitiktis“ — tai nustatyta padėtis, kai objektyviais įrodymais patvirtinamas konkretaus reikalavimo nevykdymas.
- 1.1.10. „Esminė neatitiktis“ — tai pažeidimas, kurį galima nustatyti ir kuris kelia rimtą grėsmę personalo ar laivo saugai arba rimtą pavojų aplinkai, dėl kurio reikia imtis neatidėliotinų korekcinų veiksmų, taip pat — nepakankamai veiksmingas ir sistemingas šio kodekso reikalavimų įgyvendinimas.
- 1.1.11. „Sukakties data“ — tai kiekvienų metų mėnuo ir diena, kuri sutampa su atitinkamo dokumento arba liudijimo galiojimo pabaigos data.
- 1.1.12. „Konvencija“ — tai 1974 m. Tarptautinė konvencija dėl žmogaus gyvybės apsaugos jūroje, su pakeitimais.

1.2. Tikslai

- 1.2.1 Šio kodekso tikslai — užtikrinti saugą jūroje, apsaugoti žmones nuo sužeidimų ar užkirsti kelią gyvybės praradimui, užtikrinti, kad būtų vengiama žalos aplinkai, visų pirma jūros aplinkai, ir turtui.

1.2.2. Bendrovės saugos valdymo tikslai inter alia turėtų būti tokie:

1.2.2.1. saugiai eksploatuoti laivus ir sukurti saugią darbo aplinką;

1.2.2.2. nustatyti apsaugos priemonės nuo visos žinomos rizikos; ir

1.2.2.3. nuolatos tobulinti krante ir laive dirbančio personalo saugos valdymo įgūdžius, įskaitant pasirėngimą avarinėms situacijoms, susijusioms su sauga ir aplinkos apsauga.

1.2.3. Saugos valdymo sistema turėtų užtikrinti, kad:

1.2.3.1. būtų laikomasi privalomų taisyklių ir reglamentų; ir

1.2.3.2. būtų atsižvelgiama į Organizacijos, administracijų, klasifikacinių bendrijų ir laivybos pramonės organizacijų rekomenduojamus taikytinus kodeksus, gaires ir standartus.

1.3. Taikymas

Šio kodekso reikalavimai gali būti taikomi visiems laivams.

1.4 Saugos valdymo sistemos (SVS) funkciniai reikalavimai

Kiekviena bendrovė turi sukurti, įdiegti ir prižiūrėti saugos valdymo sistemą (SMS), apimančią tokius funkcinis reikalavimus:

1.4.1. saugos ir aplinkos apsaugos politiką;

1.4.2. nurodymus ir tvarką, kad būtų užtikrintas saugus laivų eksploatavimas ir aplinkos apsauga pagal atitinkamus tarptautinius ir laivo vėliavos valstybės teisės aktus;

1.4.3. apibrėžtus krante ir laivuose dirbančio personalo įgaliojimus bei ryšio tarp personalo narių palaikymo būdus;

1.4.4. pranešimo apie avarijas ir šio kodekso nuostatų nesilaikymo atvejus tvarką;

1.4.5. pasirengimo avarinėms situacijoms ir reagavimo į jas tvarką; ir

1.4.6. vidaus audito ir valdymo peržiūrų tvarką.

2. SAUGOS IR APLINKOS APSAUGOS POLITIKA

2.1. Bendrovė turėtų suformuoti saugos ir aplinkos apsaugos politiką, paaiškinančią, kaip bus pasiekti 1.2 dalyje nurodyti tikslai.

2.2. Bendrovė turėtų užtikrinti, kad ši politika būtų įgyvendinama bei palaikoma visais organizacijos lygiais tiek laivuose, tiek krante.

3. BENDROVĖS ATSAKOMYBĖ IR ĮGALIOJIMAI

3.1. Jei už laivo eksploatavimą atsakingas subjektas ir laivo savininkas nėra tas pats asmuo, savininkas administracijai privalo pranešti pilną tokio subjekto pavadinimą ir rekvizitus.

3.2. Bendrovė turėtų apibrėžti ir dokumentais įforminti atsakomybę, įgaliojimus ir tarpusavio santykius viso personalo, kuris administruoja, atlieka ir tikrina su sauga ir taršos prevencija susijusį bei joms įtakos turintį darbą.

3.3. Bendrovė yra atsakinga už pakankamų išteklių ir krante esančios paramos užtikrinimą, kad paskirtasis asmuo arba asmenys galėtų atlikti savo pareigas.

4. PASKIRTASIS(-IEJI) ASMUI (ASMENYS)

Kiekviena bendrovė, siekdama užtikrinti saugų kiekvieno laivo eksploatavimą ir palaikyti ryšį tarp bendrovės ir laive esančių asmenų, prirėkęs turėtų paskirti asmenį arba asmenis krante, palaikančius tiesioginius ryšius su aukščiausia vadovybe. Paskirtajam asmeniui ar asmenims turėtų būti suteikta atsakomybė ir įgaliojimai stebėti visų laivų eksploatavimo saugos ir taršos prevencijos aspektus ir užtikrinti tinkamą reikiamų išteklių bei krante esančios paramos naudojimą.

5. LAIVO KAPITONO ATSAKOMYBĖ IR ĮGALIOJIMAI

5.1 Bendrovė turėtų aiškiai apibrėžti ir dokumentais įforminti laivo kapitono atsakomybę už tai, kad:

5.1.1. būtų įgyvendinama bendrovės saugos ir aplinkos apsaugos politika;

5.1.2. įgulos nariai būtų skatinami tos politikos laikytis;

5.1.3. tinkami įsakymai bei nurodymai būtų duodami aiškiai ir paprastai;

5.1.4. būtų tikrinama, ar laikomasi konkrečių reikalavimų; ir

5.1.5. būtų peržiūrima saugos valdymo sistema ir apie jos trūkumus pranešama krante esančiai vadovybei.

5.2. Bendrovė turėtų užtikrinti, kad laive veikiančioje saugos valdymo sistemoje būtų aiškiai nurodyti kapitono įgaliojimai. Bendrovė saugos valdymo sistemoje turėtų nustatyti, kad kapitonas turi viršesnius įgaliojimus ir atsakomybę priimti sprendimus dėl saugos ir taršos prevencijos bei prašyti bendrovės pagalbos, jei jos prireiktų.

6. IŠTEKLIAI IR PERSONALAS

6.1. Bendrovė turėtų užtikrinti, kad laivo kapitonas:

6.1.1. turėtų vadovavimui tinkamą kvalifikaciją;

6.1.2. būtų išsamiai susipažinęs su bendrovės saugos valdymo sistema; ir

6.1.3. gautų būtiną paramą, kad galėtų saugiai eiti savo pareigas.

6.2. Bendrovė turėtų užtikrinti, kad kiekvieno laivo įgula būtų sukomplektuota iš kvalifikuotų, atestuotų ir medicininiu požiūriu tinkamų jūrininkų, laikantis nacionalinių ir tarptautinių reikalavimų.

6.3. Bendrovė turėtų nustatyti tvarką, užtikrinančią, kad nauji personalo nariai ir į naujas pareigas, susijusias su sauga ir aplinkos apsauga, paskirti personalo nariai būtų deramai supažindinti su savo pareigomis.

Nurodymai, kuriuos būtina pateikti prieš išplaukiant turėtų būti nustatyti, dokumentais įforminti ir duoti.

6.4. Bendrovė turėtų užtikrinti, kad visas personalas, dalyvaujantis kompanijos saugos valdymo sistemoje, tinkamai suprastų atitinkamas taisykles, reglamentus, kodeksus ir gaires.

6.5. Bendrovė turėtų nustatyti ir palaikyti tvarką, pagal kurią būtų nustatoma, kokio mokymo gali prireikti, siekiant užtikrinti saugos valdymo sistemos veikimą, ir užtikrinti, kad tokiuose mokymuose dalyvautų visas atitinkamas personalas.

6.6. Bendrovė turėtų nustatyti tvarką, pagal kurią laivo personalas reikiamą informaciją, susijusią su saugos valdymo sistema, gautų darbo kalba arba kalbomis, kurias jo nariai supranta.

- 6.7. Bendrovė turėtų užtikrinti, kad laivo personalas, vykdydamas su saugos valdymo sistema susijusias savo pareigas, gebėtų veiksmingai keisti informaciją.

7. LAIVO EKSPLOATAVIMO PLANŲ RENGIMAS

Bendrovė turėtų nustatyti planų ir nurodymų, o prireikus ir kontrolinių sąrašų rengimo tvarką pagrindinėms laivo eksploatavimo operacijoms, susijusioms su laivo sauga ir taršos prevencija. Su šia veikla susijusios užduotys turėtų būti apibrėžtos ir paskirtos kvalifikuotam personalui.

8. AVARINĖ PARENGTIS

- 8.1. Bendrovė turėtų nustatyti laive galinčių susidaryti avarinių situacijų nustatymo, apibūdinimo ir reagavimo į jas tvarką.
- 8.2. Bendrovė turėtų nustatyti treniruočių ir pratybų programas, skirtas pasirengti veiksams iškilus avarinei situacijai.
- 8.3. Saugos valdymo sistemoje turėtų būti numatytos priemonės, užtikrinančios, kad bendrovės struktūra bet kuriuo metu galėtų reaguoti į pavojus, nelaimingus atsitikimus ir avarijas, į kuriuos gali pakliūti jos laivai.

9. PRANEŠIMAI APIE NEATITIKTIS, NELAIMINGUS ATSITIKIMUS BEI PAVOJINGUS ĮVYKIUS IR JŲ ANALIZĖ

- 9.1. Saugos valdymo sistemoje turėtų būti nustatyta tvarka, užtikrinanti, kad neatitiktys, nelaimingi atsitikimai bei pavojingi įvykiai būtų pranešti bendrovei ir ištirti bei išanalizuoti, siekiant pagerinti saugą ir taršos prevenciją.
- 9.2. Bendrovė turėtų nustatyti korekcinį veiksmų įgyvendinimo tvarką.

10. LAIVO IR ĮRANGOS TECHNINĖ PRIEŽIŪRA

- 10.1. Bendrovė turėtų nustatyti tvarką, užtikrinančią, kad laivo techninė priežiūra būtų atliekama laikantis atitinkamų taisyklių ir reglamentų nuostatų bei papildomų reikalavimų, kuriuos gali nustatyti bendrovė.
- 10.2. Laikydamosi šių reikalavimų, bendrovė turėtų užtikrinti, kad:
- 10.2.1. patikrinimai būtų atliekami pakankamai dažnai;
 - 10.2.2. apie visas neatitiktis būtų pranešama nurodant jų galimą priežastį, jeigu ji yra žinoma;
 - 10.2.3. būtų imamasi tinkamų korekcinį veiksmų; ir
 - 10.2.4. šie veiksmai būtų registruojami.
- 10.3. Bendrovė saugos valdymo sistemoje turėtų nustatyti tvarką, pagal kurią būtų nustatoma, dėl kokios įrangos ir techninių sistemų staigaus gedimo gali susidaryti pavojingos situacijos. Saugos valdymo sistemoje turėtų būti numatytos konkrečios priemonės, skirtos tokios įrangos ar sistemų patikimumui didinti. Šios priemonės turėtų apimti reguliarius atsarginių įrenginių bei įrangos arba techninių sistemų, kurios nėra nuolat naudojamos, bandymus.
- 10.4. Patikrinimai, paminėti 10.2 punkte, ir 10.3 punkte nurodytos priemonės turėtų būti įtraukti į laivo eksploatavimo priežiūrą (einamąją apžiūrą).

11. DOKUMENTAI

- 11.1. Bendrovė turėtų nustatyti ir palaikyti visų su saugos valdymo sistema susijusių dokumentų ir duomenų kontrolės tvarką.

- 11.2. Bendrovė turėtų užtikrinti, kad:
- 11.2.1. galiojantys dokumentai būtų prieinami visose atitinkamose vietose;
 - 11.2.2. dokumentų pakeitimus peržiūrėtų ir patvirtintų įgaliotas personalas; ir
 - 11.2.3. nebegaliojantys dokumentai būtų nedelsiant pašalinami.
- 11.3. Dokumentai, naudojami aprašyti ir įgyvendinti saugos valdymo sistemą, gali būti vadinami „saugos valdymo vadovu“. Dokumentai turėtų būti saugomi tokia forma, kokia, bendrovės nuomone, yra veiksmingiausia. Kiekviename laive turėtų būti visi su tuo laivu susiję dokumentai.
12. BENDROVĖS PATIKRA, PERŽIŪRA IR ĮVERTINIMAS
- 12.1. Bendrovė turėtų atlikti saugos vidaus auditą, kad patikrintų, ar saugos bei taršos prevencijos veikla atitinka saugos valdymo sistemą.
- 12.2. Bendrovė turėtų periodiškai įvertinti veiksmingumą ir, kai reikia, bendrovės nustatyta tvarka peržiūrėti saugos valdymo sistemą.
- 12.3. Auditas ir galimi korekciniai veiksmai turėtų būti atliekami laikantis dokumentais įformintos tvarkos.
- 12.4. Auditą atliekantis personalas turėtų būti nesusijęs su audituojamomis sritimis, nebent tai būtų neįmanoma dėl bendrovės dydžio ir pobūdžio.
- 12.5. Audito ir peržiūros rezultatai turėtų būti pateikiami visam personalui, einančiam pareigas atitinkamoje srityje.
- 12.6. Už atitinkamą sritį atsakingas vadovaujantis personalas turėtų laiku imtis korekcinio veiksmų nustatytiems trūkumams ištaisyti.

B DALIS — LIUDIJIMŲ IŠDAVIMAS IR PATIKRA

13 LIUDIJIMŲ IŠDAVIMAS IR PERIODINĖ PATIKRA

- 13.1. Laivą turėtų eksploatuoti bendrovė, kuriai pagal 14.1 punktą išduotas tam laivui taikomas atitikties dokumentas arba laikinasis atitikties dokumentas.
- 13.2. Atitikties dokumentą šio kodekso reikalavimus atitinkančiai bendrovei administracijos nurodytam laikotarpiui, kuris neturėtų būti ilgesnis kaip penkeri metai, turėtų išduoti administracija, administracijos pripažinta organizacija arba, administracijos prašymu, kita Konvencijos Susitariančioji Vyriausybė. Toks dokumentas turėtų būti laikomas įrodymu, kad bendrovė sugeba laikytis šio kodekso reikalavimų.
- 13.3. Atitikties dokumentas galioja tik jame aiškiai nurodytiems laivų tipams. Pastarieji turėtų būti nurodomi pagal tuos laivų tipus, kuriais remiantis buvo atlikta pirminė patikra. Kiti laivų tipai turėtų būti įrašomi tik patikrinus bendrovės gebėjimą laikytis tokių tipų laivams taikomų šio kodekso reikalavimų. Aptariamieji laivų tipai yra nurodyti Konvencijos IX/1 taisyklėje.

- 13.4 Atitikties dokumento galiojimą per tris mėnesius iki sukakties datos arba per tris mėnesius po jos kasmet turėtų patikrinti administracija, administracijos pripažinta organizacija arba, administracijos prašymu, kita Konvencijos Susitariančioji Vyriausybė.
- 13.5 Administracija, arba, jos prašymu, dokumentą išdavusi Konvencijos Susitariančioji Vyriausybė turėtų panaikinti atitikties dokumentą, kai neprašoma atlikti 13.4 punkte nurodytos patikros arba įrodoma, kad yra esminių šio kodekso neatitikčių.
- 13.5.1 Jei panaikinamas atitikties dokumentas, turėtų būti panaikinami visi susiję saugos valdymo liudijimai ir (arba) laikinieji saugos valdymo liudijimai.
- 13.6 Atitikties dokumento kopija turėtų būti laikoma laive, kad laivo kapitonas prireikus galėtų pateikti ją administracijai ar administracijos pripažintai organizacijai patikrinti arba Konvencijos IX/6.2 taisyklėje nurodytai kontrolei atlikti. Nereikalaujama, kad dokumento kopija būtų autentiška ar patvirtinta.
- 13.7 Saugos valdymo liudijimą laivui turėtų išduoti administracija, administracijos pripažinta organizacija arba, administracijos prašymu, kita Konvencijos Susitariančioji Vyriausybė ne ilgesniam kaip penkerių metų laikotarpiui. Saugos valdymo liudijimas turėtų būti išduodamas patikrinus, ar bendrovė ir jos laivo vadovybė veikia pagal patvirtintą saugos valdymo sistemą. Toks liudijimas turėtų būti laikomas įrodymu, kad laivas atitinka šio kodekso reikalavimus.
- 13.8 Administracija, administracijos pripažinta organizacija arba, administracijos prašymu, kita Konvencijos Susitariančioji Vyriausybė turėtų atlikti bent vieną tarpinę saugos valdymo liudijimo galiojimo patikrą. Jeigu numatoma atlikti tik vieną tarpinę patikrą, o saugos valdymo liudijimas galioja penkerius metus, ši patikra turėtų būti atliekama tarp antrosios ir trečiosios saugos valdymo liudijimo sukakties datų.
- 13.9 Be 13.5.1 punkto reikalavimų, administracija arba, administracijos prašymu, ją išdavusi Konvencijos Susitariančioji Vyriausybė, turėtų panaikinti saugos valdymo liudijimą, kai neprašoma atlikti 13.8 punkte nurodytos tarpinės patikros arba įrodoma, kad yra esminių šio kodekso neatitikčių.
- 13.10 Nepaisant 13.2 ir 13.7 punktų reikalavimų, užbaigus pakartotinę patikrą per tris mėnesius iki galiojančio atitikties dokumento arba saugos valdymo liudijimo galiojimo pabaigos, naujas atitikties dokumentas arba saugos valdymo liudijimas turėtų įsigalioti nuo pakartotinės patikros užbaigimo datos ir galioti ne ilgiau kaip penkerius metus nuo esamo atitikties dokumento arba saugos valdymo liudijimo galiojimo pabaigos.
- 13.11 Kai pakartotinė patikra užbaigiama likus daugiau nei trimis mėnesiams iki esamo atitikties dokumento arba saugos valdymo liudijimo galiojimo pabaigos, naujas atitikties dokumentas arba naujas saugos valdymo liudijimas turėtų įsigalioti nuo pakartotinės patikros užbaigimo datos ne ilgesniam kaip penkerių metų laikotarpiui.

14. LAIKINŲJŲ LIUDIJIMŲ IŠDAVIMAS

- 14.1 Siekiant palengvinti pradinį šio kodekso įgyvendinimą, gali būti išduodamas laikinasis atitikties dokumentas, kai:

1. bendrovė yra naujai įsteigta; arba

2. į esamą atitikties dokumentą reikia įrašyti naujus laivų tipus, patikrinus, ar bendrovė turi saugos valdymo sistemą, kuri atitinka šio kodekso 1.2.3 punkto tikslus, jei bendrovė įrodo, kad yra suplanavusi įdiegti visus šio kodekso reikalavimus atitinkančią saugos valdymo sistemą per laikinojo atitikties dokumento galiojimo laikotarpį. Tokį laikinąjį atitikties dokumentą ne ilgesniam kaip 12 mėnesių laikotarpiui turėtų išduoti administracija arba administracijos pripažinta organizacija ar, administracijos prašymu, kita Susitariančioji Vyriausybė. Laikinojo atitikties dokumento kopija turėtų būti saugoma laive, kad laivo kapitonas prireikus galėtų ją pateikti administracijai arba administracijos pripažintai organizacijai patikrinti arba Konvencijos IX/6.2 taisyklėje nurodytai kontrolei atlikti. Nereikalaujama, kad dokumento kopija būtų autentiška arba patvirtinta.

- 14.2 Laikinasis saugos valdymo liudijimas gali būti išduodamas:
1. naujiems laivams pristatymo metu;
 2. kai bendrovė prisiima atsakomybę už naujo bendrovei laivo eksploataciją; arba
 3. kai laivas pakeičia vėliavą.
- Tokį laikinąjį saugos valdymo liudijimą ne ilgesniam kaip 6 mėnesių laikotarpiui išduoda administracija arba administracijos pripažinta organizacija ar, administracijos prašymu, kita Susitariančioji Vyriausybė.
- 14.3 Administracija arba, administracijos prašymu, kita Susitariančioji Vyriausybė tam tikrais atvejais gali pratęsti laikinojo saugos valdymo liudijimo galiojimą kitam ne ilgesniam kaip 6 mėnesių laikotarpiui nuo galiojimo pabaigos.
- 14.4 Laikinasis saugos valdymo liudijimas gali būti išduotas patikrinus, ar:
1. atitikties dokumentas arba laikinasis atitikties dokumentas yra taikomas atitinkamam laivui;
 2. saugos valdymo sistemos, kurią atitinkamam laivui parūpinto bendrovė, pagrindiniai sudėtiniai elementai atitinka šio kodekso reikalavimus ir ši sistema buvo įvertinta atliekant auditą dėl atitikties dokumento išdavimo arba įrodyta, kad sistema atitinka laikinojo atitikties dokumento išdavimo sąlygas;
 3. bendrovė suplanavusi per tris mėnesius atlikti laivo auditą;
 4. laivo kapitonas ir kapitono padėjėjai yra susipažinę su saugos valdymo sistema ir suplanuota jos įgyvendinimo tvarka;
 5. prieš išplaukimą duoti esminiais laikomi nurodymai; ir
 6. reikiama informacija apie saugos valdymo sistemą, pateikta darbo kalba ar kalbomis, kurią (-as) supranta laivo personalas.
15. PATIKRA
- 15.1 Visa pagal šio kodekso nuostatas privaloma patikra turėtų būti atlikta administracijai priimtina tvarka, atsižvelgiant į Organizacijos parengtas gaires ⁽¹⁾.
16. LIUDIJIMŲ FORMOS
- 16.1 Atitikties dokumentas, saugos valdymo liudijimas, laikinasis atitikties dokumentas ir laikinasis saugos valdymo liudijimas turėtų būti parengti pagal pavyzdines formas, pateiktas šio kodekso priedėlyje. Jeigu vartojama kalba nėra nei anglų, nei prancūzų, tekste turėtų būti vertimas į vieną iš šių kalbų.
- 16.2 Be 13.3 punkto reikalavimų, atitikties dokumente ir laikinajame atitikties dokumente nurodytiems laivų tipams gali būti taikomi saugos valdymo sistemoje nurodyti laivų eksploatacijos apribojimai.

⁽¹⁾ Nuoroda daroma į Tarptautinio saugos valdymo (ISM) kodekso įgyvendinimo gaires administracijoms, kurias Organizacija priėmė Rezoliucija A.913 (22).

Priedėlis

Atitikties dokumento, saugos valdymo liudijimo, laikinojo atitikties dokumento ir laikinojo saugos valdymo liudijimo formos

ATITIKTIES DOKUMENTAS

(Herbinis antspaudas)

(Valstybė)

Liudijimas Nr.

Išduotas pagal 1974 m. TARPTAUTINĖS KONVENCIJOS DĖL ŽMOGAUS GYVYBĖS APSAUGOS JŪROJE su pakeitimais, nuostatas

Pagal Vyriausybės įgaliojimą
(valstybės pavadinimas).....
(įgaliotas asmuo arba organizacija)

Bendrovės pavadinimas ir adresas:

.....
(žr. ISM kodekso 1.1.2 punktą)

PATVIRTINAMA, KAD buvo atliktas bendrovės saugos valdymo sistemos auditas ir kad ši sistema atitinka Tarptautinio saugaus laivų eksploatavimo ir taršos prevencijos valdymo kodekso (ISM kodekso) reikalavimus, ją taikant toliau išvardytiems laivų tipams (išbraukti, kas nereikalinga):

Keleivinis laivas

Greitaeigis keleivinis laivas

Greitaeigis krovininis laivas Massengutschiff

Balkeris

Naftos tanklaivis

Cheminių medžiagų tanklaivis

Dujovežis

Mobilusis gręžimo įrenginys atviroje jūroje

Kitas krovininis laivas

Šis atitikties dokumentas galioja iki, jei jis tikrinamas periodiškai.

Išduota:
(dokumento išdavimo vieta)

Išdavimo data:

(Išdavusios institucijos antspaudas arba spaudas, kaip tinkama)

(Dokumentą išdavusio tinkamai įgalioto pareigūno parašas)

Liudijimas Nr.

METINĖS PATIKROS PATVIRTINIMAS

PATVIRTINAMA, KAD atliekant periodinę patikrą pagal Konvencijos IX/6.1 taisyklę ir ISM kodekso 13.4 punktą nustatyta, kad saugos valdymo sistema atitinka ISM kodekso reikalavimus.

1-oji METINĖ PATIKRA

Parašas:
(Igaloto pareigūno parašas)

Vieta:

Data:

2-oji METINĖ PATIKRA

Parašas:
(Igaloto pareigūno parašas)

Vieta:

Data:

3-oji METINĖ PATIKRA

Parašas:
(Igaloto pareigūno parašas)

Vieta:

Data:

4-oji METINĖ PATIKRA

Parašas:
(Igaloto pareigūno parašas)

Vieta:

Data:

SAUGOS VALDYMO LIUDIJIMAS

(Herbinis antspaudas)

(Valstybė)

Liudijimas Nr.

Išduotas pagal

1974 m. TARPTAUTINĖS KONVENCIJOS DĖL ŽMOGAUS GYVYBĖS APSAUGOS JŪROJE su pakeitimais, nuostatas

Pagal Vyriausybės įgaliojimą
(valstybės pavadinimas)

.....
(įgaliotas asmuo arba organizacija)

Laivo pavadinimas:

Skiriamasis numeris ar raidės:

Registracijos uostas:

Registracijos uostas: (*):

Bendrasis tonažas:

TJO numeris:

Bendrovės pavadinimas ir adresas:
(žr. ISM kodekso 1.1.2 punktą)

PATVIRTINAMA, KAD buvo atliktas bendrovės saugos valdymo sistemos auditas ir kad ši sistema atitinka Tarptautinio saugaus laivų eksploatavimo ir taršos prevencijos valdymo kodekso (ISM kodekso) reikalavimus, patikrinus, ar bendrovei išduotą atitikties dokumentą galima taikyti šio tipo laivui.

Šis saugos valdymo liudijimas galioja iki, jei jis tikrinamas periodiškai ir jei galioja atitikties dokumentas.

Išduota:
(dokumento išdavimo vieta)

Išdavimo data:

(Liudijimą išdavusio tinkamai įgalioto pareigūno parašas)

(Išdavusios institucijos antspaudas arba spaudas, kaip tinkama)

(*) Nurodyti vieną iš šių laivų tipų: keleivinis laivas; greitaeigis keleivinis laivas; greitaeigis krovininis laivas; balkeris; naftos tanklaivis; cheminių medžiagų tanklaivis; dujovežis; mobilusis gręžimo įrenginys atviroje jūroje; kitas krovininis laivas.

Liudijimas Nr.

TARPINĖS IR PAPILDOMOS (JEI REIKALAUJAMA) PATIKROS PATVIRTINIMAS

PATVIRTINAMA, KAD atliekant periodinę patikrą pagal Konvencijos IX/6.1 taisyklę ir ISM kodekso 13.8 punktą nustatyta, kad saugos valdymo sistema atitinka ISM kodekso reikalavimus.

TARPINĖ PATIKRA

(turi būti užbaigta tarp antrosios ir trečiosios sukakčių datų)

Parašas:
(Igaloto pareigūno parašas)

Vieta:

Data:

PAPILDOMA PATIKRA (*)

Parašas:
(Igaloto pareigūno parašas)

Vieta:

Data:

PAPILDOMA PATIKRA (*)

Parašas:
(Igaloto pareigūno parašas)

Vieta:

Data:

PAPILDOMA PATIKRA (*)

Parašas:
(Igaloto pareigūno parašas)

Vieta:

Data:

(*) Jei taikytina. Daroma nuoroda į Tarptautinio saugos valdymo (ISM) kodekso įgyvendinimo gairių administracijoms (Rezoliucija A.913 (22)) 3.4.1 punktą.

LAIKINASIS ATITIKTIES DOKUMENTAS

(Herbinis antspaudas)

(Valstybė)

Liudijimas Nr.

Išduotas pagal

1974 m. TARPTAUTINĖS KONVENCIJOS DĖL ŽMOGAUS GYVYBĖS APSAUGOS JŪROJE su pakeitimais, nuostatas

Pagal Vyriausybės įgaliojimą
(valstybės pavadinimas)

.....
(įgaliotas asmuo arba organizacija)

Bendrovės pavadinimas ir adresas:

.....
(žr. ISM kodekso 1.1.2 punktą)

PATVIRTINAMA, KAD bendrovės saugos valdymo sistema pripažinta atitinkanti Tarptautinio saugaus laivų eksploatavimo ir taršos prevencijos valdymo kodekso (ISM kodekso) 1.2.3 punkto tikslus, ją taikant toliau išvardytam (-iems) laivų tipui (-ams) (išbraukti, kas nereikalinga):

Keleivinis laivas

Greitaeigis keleivinis laivas

Greitaeigis krovininis laivas

Balkeris

Naftos tanklaivis

Cheminių medžiagų tanklaivis

Dujovežis

Mobilusis gręžimo įrenginys atviroje jūroje

Kitas krovininis laivas

Šis laikinasis atitikties dokumentas galioja iki:

Išduota:
(Dokumento išdavimo vieta)

Išdavimo data:

(Išdavusios institucijos antspaudas arba spaudas, kaip tinkama)

(Dokumentą išdavusio tinkamai įgalioto pareigūno parašas)

LAIKINIS SAUGOS VALDYMO LIUDIJIMAS

(Herbinis antspaudas)

(Valstybė)

Liudijimas Nr.

Išduotas pagal

1974 m. TARPTAUTINĖS KONVENCIJOS DĖL ŽMOGAUS GYVYBĖS APSAUGOS JŪROJE su pakeitimais, nuostatas

Pagal Vyriausybės įgaliojimą
(valstybės pavadinimas).....
(įgaliotas asmuo arba organizacija)

Laivo pavadinimas:

Skiriamasis numeris arba raidės:

Registracijos uostas:

Laivo tipas (*):

Bendrasis tonažas:

TJO numeris:

Bendrovės pavadinimas ir adresas:
(žr. ISM kodekso 1.1.2 punktą)

PATVIRTINAMA, KAD laikomasi ISM kodekso 14.4 punkto reikalavimų ir kad bendrovės atitikties dokumentas/laikinis atitikties dokumentas (**) yra taikomas šiam laivui.

Šis laikinasis saugos valdymo liudijimas galioja iki jeigu galioja atitikties dokumentas/laikinis atitikties dokumentas (**).

Išduota:
(dokumento išdavimo vieta)

Išdavimo data:

(Išdavusios institucijos antspaudas arba spaudas, kaip tinkama)

(Liudijimą išdavusio tinkamai įgalioto pareigūno parašas)

(*) Nurodyti vieną iš šių laivų tipų: keleivinis laivas; greitaeigis keleivinis laivas; greitaeigis krovininis laivas; balkeris; naftos tanklaivis; cheminių medžiagų tanklaivis; dujovežis; mobilusis gręžimo įrenginys atviroje jūroje; kitas krovininis laivas.

(**) Išbraukti, kas nereikalinga.

Liudijimas Nr.

Šio laikinojo saugos valdymo liudijimo galiojimas pratęsiamas iki:

Pratęsimo data:

(Išdavusios institucijos antspaudas arba spaudas, kaip tinkama)

(Galiojimą pratęsusio tinkamai įgalioto pareigūno parašas)

II PRIEDAS

NUOSTATOS ADMINISTRACIJOMS DĖL TARPTAUTINIO SAUGOS VALDYMO (ISM) KODEKSO ĮGYVENDINIMO

A DALIS BENDROSIOS NUOSTATOS

B DALIS LIUDIJIMŲ IŠDAVIMAS IR STANDARTAI

2. LIUDIJIMŲ IŠDAVIMO PROCESAS
3. VALDYMO STANDARTAS
4. KOMPETENCIJOS STANDARTAI
5. ATITIKTIES DOKUMENTO IR SAUGOS VALDYMO LIUDIJIMO FORMOS

A DALIS — BENDROSIOS NUOSTATOS

- 1.1 Tikrinamos laivus, kuriems taikomas šis reglamentas, ir išduodamos jiems liudijimus pagal ISM kodekso nuostatas, valstybės narės laikosi šios antraštinės dalies B dalyje nustatytų reikalavimų ir standartų.
- 1.2 Valstybės narės taip pat deramai atsižvelgia į Patikslintų Tarptautinio saugos valdymo (ISM) kodekso įgyvendinimo gairių administracijoms, kurias TJO priėmė 2001 m. lapkričio 29 d. Rezoliucija A.913 (22), nuostatas, jei jų neapima šios antraštinės dalies B dalis.

B DALIS — LIUDIJIMŲ IŠDAVIMAS IR STANDARTAI

2. LIUDIJIMŲ IŠDAVIMO PROCESAS
 - 2.1. Atitikties dokumentas bendrovei ir saugos valdymo liudijimas kiekvienam laivui išduodami atsižvelgiant į toliau išdėstytas nuostatas.
 - 2.2. Liudijimų išdavimo procesą paprastai sudaro šios dalys:
 1. pirminė patikra;
 2. metinė arba tarpinė patikra;
 3. pakartotinė patikra; ir
 4. papildoma patikra.Šios patikros atliekamos bendrovei pateikus prašymą administracijai arba pripažintai organizacijai, kai ši veikia administracijos vardu.
 - 2.3. Tikrinant atliekamas ir saugos valdymo auditas.
 - 2.4. Atlikti auditą paskiriami vyriausiasis auditorius ir, jei tinkama, auditorių grupė.
 - 2.5. Paskirtas vyriausiasis auditorius palaiko ryšį su bendrove ir parengia audito planą.
 - 2.6. Audito ataskaita parengiama prižiūrint vyriausiajam auditoriui, kuris yra atsakingas už jos tikslumą ir išsamumą.
 - 2.7. Audito ataskaitoje pateikiami audito planas, audito grupės narių sąrašas, datos bei bendrovės identifikavimo duomenys, įrašai apie pastebėjimus ir neatitiktis bei pastabos dėl saugos valdymo sistemos veiksmingumo siekiant konkrečių tikslų.

3. VALDYMO STANDARTAS

3.1. Auditoriai arba audito grupė, vadovaujantys patikrai nustatant, ar laikomasi ISM kodekso reikalavimų, turi būti kompetentingi:

1. užtikrinant, kad laikomasi taisyklių ir nuostatų, įskaitant jūrinių atestavimą, kurie taikomi kiekvienam bendrovės eksploatuojamų laivų tipui;
2. su jūrinių atestatų patvirtinimu, patikrinimu ir išdavimu susijusioje veikloje;
3. įgaliojimų, į kuriuos reikia atsižvelgti pagal saugos valdymo sistemą, kaip nustatyta ISM kodekse, srityje; ir
4. praktinio laivo eksploatavimo srityje.

3.2. Atliekant patikrą dėl ISM kodekso nuostatų laikymosi, užtikrinamas nepriklausomumas tarp konsultavimo paslaugas teikiančio ir liudijimų išdavimo procedūroje dalyvaujančio personalo.

4. KOMPETENCIJOS STANDARTAI

4.1. Esminė patikrinimui atlikti reikalinga kompetencija

4.1.1. Personalias, kuris dalyvauja patikroje nustatant, ar laikomasi ISM kodekso reikalavimų, atitinka būtiniausius inspektoriams taikomus reikalavimus, nustatytus Direktyvos 95/21/EB VII priedo 2 skirsnyje.

4.1.2. Siekiant, kad personalo nariai būtų kompetentingi ir turėtų tinkamus įgūdžius, kurie reikalingi atliekant patikrą dėl ISM kodekso reikalavimų laikymosi, jiems organizuojami mokymai, visų pirma susiję su:

- a) ISM kodekso išmanymu ir supratimu;
- b) privalomomis taisyklėmis ir nuostatomis;
- c) įgaliojimais, į kuriuos bendrovė turi atsižvelgti pagal ISM kodeksą;
- d) tyrimo, apklausos, įvertinimo ir ataskaitų pateikimo vertinimo metodais;
- e) saugos valdymo techniniais ir eksploatavimo aspektais;
- f) laivininkystės ir laivo eksploatavimo pagrindais; ir
- g) dalyvavimu bent viename su laivyba susijusios valdymo sistemos audite.

4.2. Pirminėi ir pakartotinei patikrai atlikti reikalinga kompetencija

4.2.1. Siekiant išsamiai įvertinti, ar bendrovė arba kiekvieno tipo laivas atitinka ISM kodekso reikalavimus, be pirmiau nurodytos esminės kompetencijos, atitikties dokumento ir saugos valdymo liudijimo išdavimo pirminę arba pakartotinę patikrą turintis atlikti personalas turi būti kompetentingas:

- a) nustatyti, ar saugos valdymo sistemos (SMS) sudėtinės dalys atitinka ISM kodeksą ar ne;
- b) nustatyti bendrovės arba kiekvieno tipo laivo SMS veiksmingumą siekiant užtikrinti, kad būtų laikomasi taisyklių ir nuostatų, kaip nurodyta teisės aktais nustatytų ir klasifikacinių patikrinimų dokumentuose;
- c) įvertinti SMS veiksmingumą siekiant užtikrinti, kad būtų laikomasi kitų taisyklių ir nuostatų, kurių neapima teisės aktais nustatyti ir klasifikaciniai patikrinimai, bei patikrinti, ar laikomasi šių taisyklių ir nuostatų; ir
- d) įvertinti, ar atsižvelgta į TJO, administracijų, klasifikavimo įstaigų ir laivybos pramonės organizacijų rekomenduotą saugią praktiką.

4.2.2. Tokią kompetenciją gali turėti grupė, kurios nariai kartu turi visą reikalingą kompetenciją.

5. ATITIKTIES DOKUMENTŲ IR SAUGOS VALDYMO LIUDIJIMŲ FORMOS

Kai laivai eksploatuojami tik vienoje valstybėje narėje, valstybės narės naudoja prie ISM kodekso pridėtas formas arba toliau pateiktas atitikties dokumento, saugos valdymo liudijimo, laikinojo atitikties dokumento ir laikinojo saugos valdymo liudijimo formas.

Tuo atveju, kai taikoma išimtis pagal šio reglamento 7 straipsnio 1 dalį ir, jei taikoma, 2 dalį, išduotas liudijimas skiriasi nuo pirmiau nurodyto liudijimo ir jame aiškiai nurodoma, kad buvo suteikta išimtis pagal šio reglamento 7 straipsnio 1 dalį ir, jei taikoma, 2 dalį bei nurodomi taikytini veiklos apribojimai.

ATITIKTIES DOKUMENTAS

(Herbinis antspaudas)

(Valstybė)

Liudijimas Nr.

Išduotas pagal (1974 m. TARPTAUTINĖS KONVENCIJOS DĖL ŽMOGAUS GYVYBĖS APSAUGOS JŪROJE su pakeitimais ir) (*) Reglamento (EB) Nr. .../... dėl ISM kodekso įgyvendinimo Bendrijoje nuostatas

Pagal Vyriausybės įgaliojimą
(Valstybės pavadinimas)

.....
(įgaliotas asmuo arba organizacija)

Bendrovės pavadinimas ir adresas:

.....
(žr. Reglamento (EB) Nr. .../... I priedo A dalies 1.1.2 punktą)

PATVIRTINAMA, KAD buvo atliktas bendrovės saugos valdymo sistemos auditas ir kad ši sistema atitinka Tarptautinio saugaus laivų eksploatavimo ir taršos prevencijos valdymo kodekso (ISM kodekso) reikalavimus toliau išvardytiems laivų tipams (išbraukti, kas nereikalinga):

Keleivinis laivas

Greitaeigis keleivinis laivas

Greitaeigis krovininis laivas

Balkeris

Naftos tanklaivis

Cheminių medžiagų tanklaivis

Dujovežis

Mobilusis gręžimo įrenginys atviroje jūroje

Kitas krovininis laivas

Ro-ro keleivinis keltas

Šis atitikties dokumentas galioja iki, jei jis tikrinamas periodiškai.

Išduota:
(dokumento išdavimo vieta)

Išdavimo data:

(Išdavusios institucijos antspaudas arba spaudas, kaip tinkama)

(Dokumentą išdavusio tinkamai įgalioto pareigūno parašas)

(*) Gali būti išbraukta tik valstybės narės vidaus reisais plaukiojančių laivų atveju.

Liudijimas Nr.

METINĖS PATIKROS PATVIRTINIMAS

PATVIRTINAMA, KAD atlikus periodinę patikrą pagal (Konvencijos IX/6.1 taisyklę ir ISM kodekso 13.4 punktą ir) (*) Reglamento (EB) Nr. .../... dėl ISM kodekso įgyvendinimo Bendrijoje 6 straipsnį nustatyta, kad saugos valdymo sistema atitinka ISM kodekso reikalavimus.

1-oji METINĖ PATIKRA

Parašas:
(Igaloto pareigūno parašas)

Vieta:

Data:

2-oji METINĖ PATIKRA

Parašas:
(Igaloto pareigūno parašas)

Vieta:

Data:

3-oji METINĖ PATIKRA

Parašas:
(Igaloto pareigūno parašas)

Vieta:

Data:

4-oji METINĖ PATIKRA

Parašas:
(Igaloto pareigūno parašas)

Vieta:

Data:

(*) Gali būti išbraukta tik valstybės narės vidaus reisais plaukiojančių laivų atveju.

SAUGOS VALDYMO LIUDIJIMAS

(Herbinis antspaudas)

(Valstybė)

Liudijimas Nr.

Išduotas pagal (1974 m. TARPTAUTINĖS KONVENCIJOS DĖL ŽMOGAUS GYVYBĖS APSAUGOS JÜROJE su pakeitimais ir) (*) Reglamento (EB) Nr. .../... dėl ISM kodekso įgyvendinimo Bendrijoje nuostatas

Pagal Vyriausybės įgaliojimą
(valstybės pavadinimas)

.....
(įgaliotas asmuo arba organizacija)

Laivo pavadinimas:

Skiriamasis numeris arba raidės:

Registracijos uostas:

Laivo tipas (**):

Bendrasis tonažas:

TJO numeris:

Bendrovės pavadinimas ir adresas:

(žr. Reglamento (EB) Nr. .../... I priedo A dalies 1.1.2 punktą)

PATVIRTINAMA, KAD buvo atliktas bendrovės saugos valdymo sistemos auditas ir kad ši sistema atitinka Tarptautinio saugaus laivų eksploatavimo ir taršos prevencijos valdymo kodekso (ISM kodekso) reikalavimus, patikrinus, ar bendrovei išduotas atitiktis dokumentas taikomas šiam laivo tipui.

Šis saugos valdymo liudijimas galioja iki, jei patikros atliekamos periodiškai ir jei galioja atitiktis dokumentas.

Išduota:

(dokumento išdavimo vieta)

Išdavimo data:

(Išdavusios institucijos antspaudas arba tam tikrais atvejais spaudas)

(Liudijimą išdavusio tinkamai įgalioto pareigūno parašas)

(*) Gali būti išbraukta tik valstybės narės vidaus reisais plaukiojančių laivų atveju.

(**) Nurodyti vieną iš šių laivų tipų: keleivinis laivas; greitaeigis keleivinis laivas; greitaeigis krovininis laivas; balkeris; naftos tanklaivis; cheminių medžiagų tanklaivis; dujovežis; mobilusis gręžimo įrenginys atviroje jūroje; kitas krovininis laivas; ro-ro keleivinis keltas.

Liudijimas Nr.

TARPINĖS IR PAPILDOMOS (JEI REIKALAUJAMA) PATIKROS PATVIRTINIMAS

PATVIRTINAMA, KAD atlikus periodinę patikrą pagal (Konvencijos IX/6.1 taisyklę ir ISM kodekso 13.8 punktą ir) (*) Reglamento (EB) Nr. .../... dėl ISM kodekso įgyvendinimo Bendrijoje 6 straipsnį, nustatyta, kad saugos valdymo sistema atitinka ISM kodekso reikalavimus.

TARPINĖ PATIKRA

(turi būti užbaigta tarp antrosios ir trečiosios sukakčių datų)

Parašas:
(Igaloto pareigūno parašas)

Vieta:

Data:

PAPILDOMA PATIKRA (**)

Parašas:
(Igaloto pareigūno parašas)

Vieta:

Data:

PAPILDOMA PATIKRA (**)

Parašas:
(Igaloto pareigūno parašas)

Vieta:

Data:

PAPILDOMA PATIKRA (**)

Parašas:
(Igaloto pareigūno parašas)

Vieta:

Data:

(*) Gali būti išbraukta tik valstybės narės vidaus reisais plaukiojančių laivų atveju.

(**) Jei taikoma. Daroma nuoroda į ISM kodekso 13.8 punktą ir Tarptautinio saugos valdymo (ISM) kodekso įgyvendinimo gairių administracijoms (Rezoliucija A.913 (22)) 3.4.1 punktą.

LAIKINASIS ATITIKTIES DOKUMENTAS

(Herbinis antspaudas)

(Valstybė)

Liudijimas Nr.

Išduotas pagal (1974 m. TARPTAUTINĖS KONVENCIJOS DĖL ŽMOGAUS GYVYBĖS APSAUGOS JŪROJE su pakeitimais ir) (*) Reglamento (EB) Nr. .../... dėl ISM kodekso įgyvendinimo Bendrijoje nuostatas

Pagal Vyriausybės įgaliojimą
(valstybės pavadinimas)

.....
(įgaliotas asmuo arba organizacija)

Bendrovės pavadinimas ir adresas:

.....
(žr. Reglamento (EB) Nr. .../... I priedo A dalies 1.1.2 punktą)

PATVIRTINAMA, KAD bendrovės saugos valdymo sistema pripažinta atitinkanti Reglamento (EB) Nr. .../... I priedo A dalies 1.2.3 punkto tikslus, ją taikant toliau išvardytam(-iems) laivų tipui(-ams) (išbraukti, kas nereikalinga):

Keleivinis laivas

Greitaeigis keleivinis laivas

Greitaeigis krovininis laivas

Balkeris

Naftos tanklaivis

Cheminių medžiagų tanklaivis

Dujovežis

Mobilusis gręžimo įrenginys atviroje jūroje

Kitas krovininis laivas

Ro-ro keleivinis keltas.

Šis laikinasis atitikties dokumentas galioja iki

Išduota:
(dokumento išdavimo vieta)

Išdavimo data:

(Išdavusios institucijos antspaudas arba spaudas, kaip tinkama)

(Dokumentą išdavusio tinkamai įgalioto pareigūno parašas)

(*) Gali būti išbraukta tik valstybės narės vidaus reisais plaukiojančių laivų atveju.

LAIKINIS SAUGOS VALDYMO LIUDIJIMAS

(Herbinis antspaudas)

(Valstybė)

Liudijimas Nr.

Išduotas pagal (1974 m. TARPTAUTINĖS KONVENCIJOS DĖL ŽMOGAUS GYVYBĖS APSAUGOS JŪROJE su pakeitimais ir) (*) Reglamento (EB) Nr. .../... dėl ISM kodekso įgyvendinimo Bendrijoje nuostatas

Pagal Vyriausybės įgaliojimą
(valstybės pavadinimas)

.....
(įgaliotas asmuo arba organizacija)

Laivo pavadinimas:

Skiriamasis skaičius arba raidės:

Registracijos uostas:

Laivo tipas (**):

Bendrasis tonažas:

TJO numeris:

Bendrovės pavadinimas ir adresas:

(žr. Reglamento (EB) Nr. .../... I priedo A dalies 1.1.2 punktą)

PATVIRTINAMA, KAD laikomasi Reglamento (EB) Nr. .../... I priedo A dalies 14.4 punkto reikalavimų ir bendrovės atitikties dokumentas/laikinis atitikties dokumentas (***) yra taikomas šiam laivui.

Šis laikinasis saugos valdymo liudijimas galioja iki atitikties dokumento/laikinojo atitikties dokumento (***) galiojimo datos.

Išduota:

(dokumento išdavimo vieta)

Išdavimo data:

(Išdavusios institucijos antspaudas arba spaudas, kaip tinkama)

(Liudijimą išdavusio tinkamai įgalioto pareigūno parašas)

(*) Gali būti išbraukta tik valstybės narės vidaus reisais plaukiojančių laivų atveju.

(**) Nurodyti vieną iš šių laivų tipų: keleivinis laivas; greitaeigis keleivinis laivas; greitaeigis krovininis laivas; balkeris; naftos tanklaivis; cheminių medžiagų tanklaivis; dujovežis; mobilusis gręžimo įrenginys atviroje jūroje; kitas krovininis laivas; ro-ro keleivinis keltas.

(***) Išbraukti, kas nereikalinga.

Liudijimas Nr.

Šio laikinojo saugos valdymo liudijimo galiojimas pratęsiamas iki:

Pratęsimo data:

(Išdavusios institucijos antspaudas arba spaudas, kaip tinkama)

(Galiojimą pratęsusio tinkamai įgalioto pareigūno parašas)

TARYBOS MOTYVŲ PAREIŠKIMAS

I. ĮŽANGA

Pagal bendrų sprendimų priėmimo procedūrą (251 str./EBS) Taryba 2004 m. gruodžio 9 d. pasiekė politinį susitarimą dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento dėl Tarptautinio saugaus valdymo kodekso (ISM kodeksas) įgyvendinimo Bendrijoje projekto ⁽¹⁾. Atlikus teisinį/lingvistinį redagavimą, 2005 m. liepos 18 d. Taryba patvirtino savo bendrąją poziciją.

Europos Parlamentas sutiko savo 2004 m. kovo 10 d. priimta nuomone pirmuoju svarstymu patvirtinti Komisijos pasiūlymą jo nekeičiant ⁽²⁾. Nustatydama savo poziciją, Taryba atsižvelgė į Ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽³⁾ ⁽⁴⁾.

Šio reglamento tikslas — pakeisti ir išplėsti Tarybos reglamento (EB) Nr. 3051/95 taikymą siekiant sustiprinti saugų valdymą, saugią veiklą ir taršos prevenciją. ISM kodekso nuostatos taikomos visiems laivams su valstybės narės vėliava, plaukiantiems tarptautiniais ir vidaus reisais, bei visiems laivams, patenkantiems į SOLAS konvencijos taikymo sritį, kurie plaukia tik vidaus reisais arba teikdami reguliarias laivybos paslaugas vyksta į arba iš valstybių narių uostų.

II. BENDROSIOS POZICIJOS ANALIZĖ

Siekdama remti bendros saugos kultūros plėtrą ir laivus eksploatuojančių įmonių ir įgulų ekologiškas pažiūras, Tarptautinė jūrų organizacija (IMO) 1993 m. priėmė Tarptautinį saugaus laivų eksploatavimo ir taršos prevencijos valdymo kodeksą, vadinamąjį „ISM kodeksą“, kuris yra Tarptautinės konvencijos dėl žmogaus gyvybės apsaugos jūroje (SOLAS) dalis. Šiame kodekse pateikiamos laivų valdymo ir eksploatavimo gairės atitinkamoms jų įmonėms.

Bendrija, reaguodama į tragišką *Estonia* katastrofą, paspartino ISM kodekso įgyvendinimą priimdama Reglamentą (EB) Nr. 3051/95, taikomą ro-ro keleiviniams keltams, plaukiojantiems tarptautiniais ar vidaus reisais Bendrijoje.

Atsižvelgdama į tai, kad 2002 m. ISM kodeksas tapo privalomas tarptautiniu lygiu, Taryba remia 2003 m. gruodį pateiktame Komisijos pasiūlyme nurodytą principą pakeisti Reglamentą (EB) Nr. 3051/95 nauju tekstu, įpareigojančiu visas į SOLAS konvencijos IX skyriaus taikymo sritį patenkančias įmones ir laivus taikyti ISM kodeksą. Ji pritaria požiūriui, kad naujasis reglamentas padės teisingai, griežtai ir suderintai įgyvendinti kodeksą visose valstybėse narėse.

Kaip nurodyta toliau, Taryba mano, kad siekiant tinkamai atsižvelgti į tarptautines nuostatas, būtina nustatyti didesnius reikalavimus nei nurodytieji Komisijos pasiūlyme.

Taryba sutinka, kad tolesnis logiškas žingsnis būtų išplėsti reglamento taikymą laivams, plaukiojantiems su valstybės narės vėliava vidaus reisais ir laivams, nepriklausomai nuo jų vėliavos, kurie plaukioja tik vidaus reisais arba kurie teikdami reguliarias laivybos paslaugas vyksta į arba iš valstybių narių uostų. Proporcingumo sumetimais į taikymo sritį nepatenka keleiviniai laivai, išskyrus ro-ro keleivinius keltus, eksploatuojami mažiau nei 5 mylios nuo pakrantės, bei — atsižvelgiant į ISM kodekso reikalavimus — krovininiai laivai ir mobilieji gręžimo įrenginiai atviroje jūroje, kurių bendrasis tonažas yra mažesnis nei 500 tonų.

Siekiant, kad teisės aktai būtų aiškūs ir tikslūs, buvo papildyti ir, jei tinkama, pagal esamus tarptautinius dokumentus suderinti sąvokų apibrėžimai, atsižvelgiant į greitaeigius laivus, povandeninius keleivinius laivus, ro-ro keleivinius keltus ir mobiliuosius gręžimo įrenginius atviroje jūroje bei į bendrojo (bruto) tonažo apskaičiavimo ypatumus.

⁽¹⁾ Komisija savo pasiūlymą pateikė 2003 m. gruodžio 11 d.

⁽²⁾ C 102 E, 2004 4 28, p. 565.

⁽³⁾ OL C 302, 2004 12 7, p. 20.

⁽⁴⁾ Regionų komitetas nepateikė nuomonės.

Taryba mano, kad tarptautinius teisinius dokumentus įgyvendinančius Bendrijos teisės aktus reikia kuo geriau suderinti su šiais dokumentais. Taigi, su laivams ir juos eksploatuojančioms įmonėms išduodamų dokumentų (atitikties dokumento, laikinojo atitikties dokumento, saugaus valdymo liudijimo ir laikinojo saugaus valdymo liudijimo) galiojimu susijusios nuostatos, numatančios galiojimo laikotarpį iki penkerių metų po išdavimo datos, atitinka ISM kodekso nuostatas.

Laikantis principo, kad reikia laikytis ISM kodekso, valstybės narės šiuos dokumentus pripažįsta, jei juos išdavė bet kurios valstybės narės administracija ar šios administracijos vardu išdavė pagal Direktyvą 94/57/EB pripažinta organizacija, arba jei juos išdavė trečiųjų šalių administracijos arba dokumentai buvo išduoti jų vardu. Pastaruoju atveju valstybės narės, taikydamos visas tinkamas priemones, patikrina, ar šie reguliarios laivybos paslaugas teikiančių laivų turimi dokumentai atitinka ISM kodeksą.

Taryba laikosi nuomonės, kad išplečiant šio reglamento taikymą vidaus reisams, būtina atsižvelgti į tai, kad situacijos valstybėse narėse gali būti skirtingos. Šis reglamentas numato galimo nukrypimo nuo reikalavimų schemą, taikomą konkrečioms laivams, plaukiojantiems išskirtinai vidaus reisiais toje valstybėje narėje, ar laivų kategorijoms, jei valstybė narė mano, kad įmonėms praktiškai sunku laikytis konkrečių ISM kodekso punktų. Taikydama šią nukrypimo procedūrą, atitinkama valstybė narė įveda priemones, užtikrinančias lygiavertį šio kodekso tikslų įgyvendinimą, praneša Komisijai apie nukrypimą ir numatomas priemones ir patvirtintas priemones viešai paskelbia. Atitinkamai, nukrypimo nuo reikalavimų atveju laivui ir eksploatuojančiai įmonei išduodama pažyma skiriasi nuo formų, pateiktų reglamento I ir II priede, ir joje aiškiai nurodoma, kad nukrypti leidžiama remiantis reglamentu ir nurodomi taikomi veiklos apribojimai.

Galiausiai į bendrąją poziciją įtraukta daug daugiausia techninių pakeitimų, būtinų naujo teksto suderinimui su esamais Bendrijos teisės aktais.
